பரிபூரணபிரம்ம ரகஸ்யம்!!!

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பரிபூரணபிரம்ம ரகஸ்யம்!!!

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
அந்தியூர் தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655
மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : குரு பூர்ணிமா 2014

பிரதிகள் : **300**

அட்டைப் படம் : ஸ்ரீபத்மநாப ஸ்வாமி கோவில் கோபுரம், திருவனந்தபுரம்.

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1. 6 அறிவு ௨
௨. எண்ணம் வேறு உணர்வு வேறு 11
௩. அவன் இருப்பு 1௪
௪. நலம் என நம்பு 16
5. நாம ரூப விளக்கம் 17
6. யோகமாயாவின் ஜாலம் ௨0
7. இதுவும் அதுவே ௨௪
8. மதுரை ஓர் கேள்வி ௨7
9. ஸத்குருவை மட்டும்
அத்வைதமாக காணாதே, கேளாதே, பேசாதே ௩௨
10. ஒரு கேள்வி ௩8
11. அபிராமி அந்தாதி பாடல் ௪1
1௨. பிரம்ம ரகஸ்யம் ௪௨
1௩. இதுவும் அதுவே 5௩
1௪. அத்வைத ரகஸ்யம 55
15. வேண்டாம் எனத் தள்ளாதே 68

16. குரு 73

17. மனக்கண்கள் 79

18. பரமாத்ம புத்தி 83

19. ஒரு கேள்வி 91

20. திரிமூர்த்தி உரையாடல் 95

21. முடிவுரை 128

22. எம் இருப்பு 1

23. மறைமுக ஒளி 4

24. பக்தீ & ஜீவன்முக்தி 6

எல்லாம் நீ!

ஸத்தியம்வத — தர்மம் செய்.

ஓம்

(ஸத்தியவாக்கை)

நாவை அடக்கு. கருணையோடு இரு.

"ஸத்தியம் பேசினால்; தர்மம் நிலைபெறும்!"

ஸ்ரீ ஸத்குரு திருவடி துணை

நம்பினோர் கெடுவதில்லை!

தெய்வம் மனுஷ்யரூபேண!

தெய்வம் (நேரில்) தோன்றுந்துணைவன்!

யத் பாவம் தத் பவதி!

ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெயஜெயராம், ஓம்!

அகம் பிரம்மம், ஜெகம் பிரம்மம், அகமெல்லாம்!

ஜெகம், பரமும், ஜீவர்களும் சிறிதும் இல்லை!

உ

உ 6 அறிவு!

மனித இனம் தவிர, 84 லட்சம்
ஜீவ கோடிகளுக்கும்! ௫ நிலை கண்டு அறிவே உண்டு.
மனதை உடைய மனிதனுக்கு மட்டும்.
பகுத்தறியும் ஓரறிவையும் சேர்த்து
ஆறறிவை! உடையவன் என
ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர். பகுத்தறிவு என்பது
நன்மை தீமையை பிரித்தறிந்து.

வேண்டும்! வேண்டாம்!! என

அதாவது முடிவு செய்வதாகும். பார், பார்க்காதே! பேசு, பேசாதே!

கேள், கேளாதே! செய், செய்யாதே! போ, போகாதே!

தொடு, தொடாதே! உண், உண்ணாதே! கொடு, கொடாதே! வாங்கு, வாங்காதே! என

இரண்டுபட்ட தன்மையில் ஆணை இடுவதாகும்.

இவை புண்ணியபாவ ஜனன மரண அடிப்படையில் அமைவதாகும்.

இவைகளை ஐந்து அறிவாகச் சொல்லி, பின்

பிரித்தறிந்து அறிவது அறிவாகச் சொல்வர்.

அந்த ஐந்து அறிவுகளும் எது எது என்றால்?

(1) பார்ப்பது (2) கேட்பது (3) நுகர்வது
(4) சுவைப்பது (5) தொட்டு ஸ்பரிசிப்பது என ஐந்தாகும்.

இவை ஐந்தினையும் எதை அறிகிறோமோ???

அதுவே ஆறாவது அறிவாக கூறப்படும் பகுத்தறிவாகும்.

பகுத்தறிவு என்றால் ரகரக! விதவிதமாக!

பிரித்து பிரித்து அறிந்து விகாரம்! (காட்சி)

அடைந்து விவகாரம் (பிரச்சனைகள்)

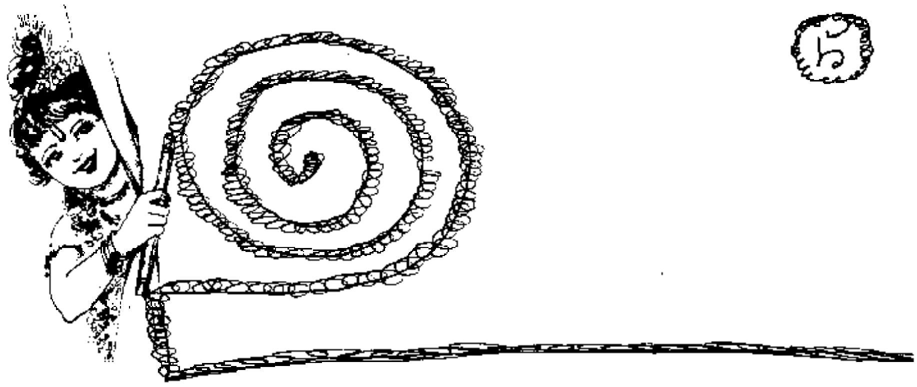

தொடர்வாகுதலாகும். அதாவது பேதம் காண்பதாகும். விருப்பு வெறுப்பு கொள்ளவாகும். குற்றம்குறை காண்பதாகும். இவை புண்ணியபாபத்தையும் ஜனனமரணத்தையும் கற்பித்து மனதால் படுத்தலாகும்! அதனால்

(கற்பனையால்)

அ.....தா.....வ.....து!

உண்மை உணர்வை (6)
பெறுவதென்பது:-
ஒருவனே! ஒருவன் பொருளே
ஒருவன் செயலேவென ஓர்மித்து
உணர்வதாகும். இதுவே உண்மை அறிவு.

மேலே கூறிய மூன்றினையும் (பேதம், விருப்பு
வெறுப்பு, குற்றம் குறை) காண்பதிலும்,
கேட்பதிலும், நுகர்வதிலும், சுவைப்பதிலும்,
தொட்டுஸ்பரிஸிப்பதிலும், உண்மை
உணர்வை பெறமல்,
பொய் உணர்ச்சிக்கு,
அடிமையாகி விடுகிறோம். அதனை
உண்மை உணர்வு மறைபடுகிறது என அறிக.
அதனை நாமரூப பொய்! உண்மையாகவிடுகிறது.

(7)

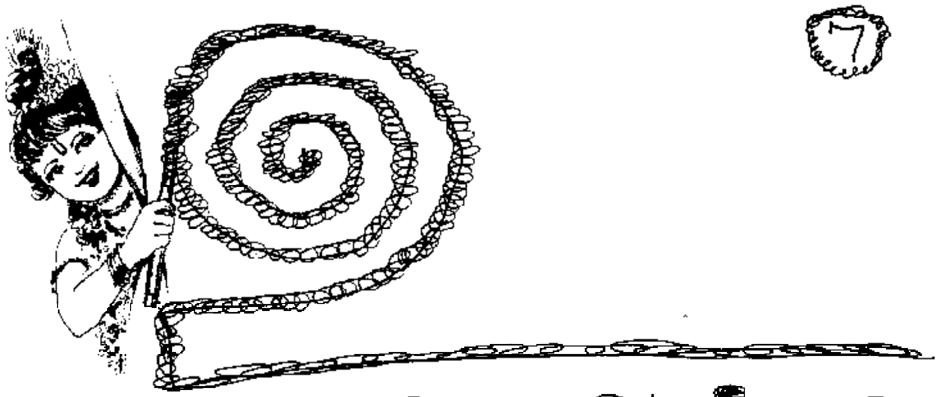

மேலே கூறிய மூன்றையும் வாக்கால் விமர்சித்து, பேசிப் பேசியே, பொழுதை கழித்து; வந்து, இருந்து, விளையாடி, மறை, மறையும் நாமரூப, ஜகஜீவ, தோற்றங்கள் எல்லாம் உண்மையென மனம் நம்பி ஏமாந்து விடுகிறது.

இந்த ஏமாற்றம் (மாற்றந்திறவ்வெறும்) முழுமையாக நாசமாகவேண்டு மானல்;

சர்வார்ப்பணம் என்ற ஓரறிவால் (8)

மட்டுமே பிரித்தறியும்

பகுத்தறியும்

பிரிவினை அறிவு நாசமாகும் என உணர்க.

சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே

உரிய மார்க்கமாகும் என உணர்க.

மனதால் தோன்றும் இந்த (பகுத்து அறியும்) ஆறு அறிவும்!

சுத்த ஓரறிவால் தான்!

சர்வநாசமாகும். அதுவே சர்வார்ப்பணமாகும்.

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னால்! எல்லாம் உனதே!

என்றால் மனஜீவனுக்கு! இருப்பும் இயக்கமும்

இனி ஜெயமென்பதே சத்தியம்! சத்தியம்! சத்தியம்!

உண்மை அறிவு ஏது என்றால்?

விசித்திரம்!
விநோதம்:-

எக்காட்சியாயும்
நிகழ்ச்சிகளாயும்
ஆச்சர்யம்! அதிசயம்
ஊட்டிய வியக்கத்தக்க
காரியம் கூடாது. அய்யபாக இருக்க வேண்டும்.

எல்லாம் பதுமைகளாகவும்! பொம்மை
வாட்டமாகவும்! காணவேண்டும்!
அதாவது
அகிலமும்! உலகமும்! நாம ரூப உலகம் எல்லாம்
நிகிலமும்! எல்லாமும்!
சிற்பம் சித்திரம்! என
காணவேண்டும். மண்ணை பிரமாத
உணர வேண்டும். விசித்திர. விநோத.
மாகவும்; விரோத, குரோத, மாதவும்,
குற்றம் குறை யாகவும்.

10

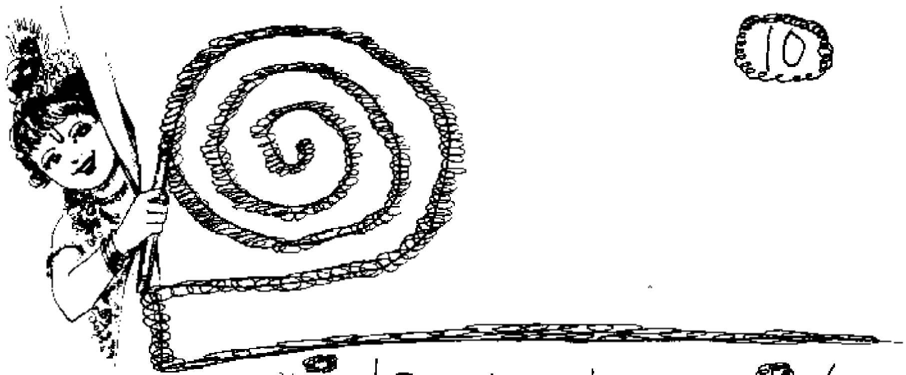

காணவும் ! கேட்கவும் !

அருபற்றப் பேசவும் ! கூடாது. கூடவே கூடாது

எந்த நிகழ்ச்சியிலும், காட்சியிலும்,

டென்ஷன் / எமோஷன் / உணர்ச்சி கூடாது.

இருந்தால் (இதுவே பகுத்தறிவு)

எல்லாம் நலமே என்ற உணர்வு வேண்டும்.

இதுவே உண்மை அறிவு ஆகும்.

இருப்பது ஒன்றே / நடப்பது நலமே ! என்று

எல்லாம் அடங்கி ஒடுங்கிவிடும் உன்னுள் எனஅறிக.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

தி... பாபா

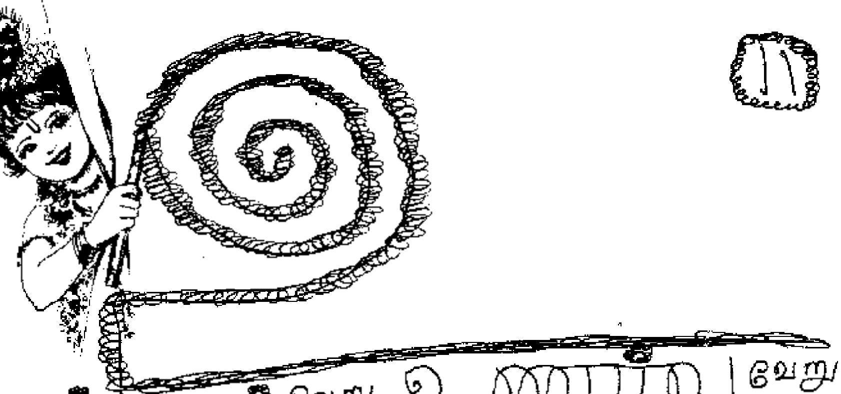

எண்ணம் வேறு. உணர்வு வேறு.

எண்ணம், நாம ரூப சம்பந்தம் கொண்டதாகும்.

உணர்வு, அது, என்ற இருப்பு நிலை ,, .

அது நாம், நாம் அது, என்பதும் ஓர் எண்ணம்.

வடிவாய் தோற்றினாலும், அது என்பது அஃறிணை ஜட சொரூப இருப்பை மட்டும் உடையதாக தோற்றுவதாயும், அது ஒன்றுதான் காலாதீத பரசொரூப அம்சமாக திகழ்வதால் அது ஒன்று மட்டும்.

12

பெரும்பாலும்
சுத்தசூனியத்தை
ஜீவன் முக்தியென
அனேகவேதாந்திகள் கூறுவர்.
அது தவறாகும் சுத்தசூனியம்
பேரறிவுநிலையாகிய யோகமாயாவாகும்.
என்பது பேரறிவுநிலையே சுத்தசூனியமாகும் எனஅறிக.
அந்த எண்ணமற்ற நிலையே

பேரறிவின் முடிந்த பாவனைத்த! நிலையில்;
அதுநாம்! நாம்அது! என்ற உணர்வு நிலையை!
அடைகிறதென உணர்க.
நாமரூப ஜகமும்! அனைத்து ஜீவ சொரூபங்களும்!!
மனோமயகற்பனை! நிலையை அடைகிறதென உணர்க.
தெய்வீகம் அனைத்தும் ரூபத்தால் நாமம் பெற்று;
ரூபநாம! வடிவில் துவங்கப்படுவதால்;
அறிவின் பாவனை! நிலையை அடைகிறதென உணர்க.
லௌகீகம் நாமத்தால் ரூபம் வடிவு பெற்று;
மறுக்கவும், மறக்கவும் இயலவில்லை. தெய்வீகம்
ரூபத்தால் நாமம் பிரபல்யமாவதால்; ரூபநாமம்! என்றும்;

13

சுத்தசூனியம் ஜீவன் முக்தி ஆகாது. இன்று இச்சூன்யத்தையே ஜீவன் முக்தி என பேசப்படுகிறது. இது சிவய அனுபவம் ஆகாமல் படிப்பறிவு உடையவர்கள் சொல்லுவதாகும். சிவய அனுபவம் பெற்றவர்கள் வாக்கல்ல என உணர்க.

விளங்கப்படுவருகிறதை உணர்வால் உணர்க.

ஆகவே இங்கு நாமம் சூட்சுமம் என்றும், ரூபம் தூலம் என்றும், உணர்வால் உணர்க.

ஆகவே சூட்சுமமாய்! கருதப்படும் அது நாம்! நாம் அது! என்ற உணர்வு ஒன்றே! எண்ணமற்ற! நிலையைப் பெறுவதால் அவ்வுணர்வு ஒன்றே! ஜீவன் முக்தியைத் தர வல்லது என உணர்வால் உணர்க.

மற்றும் எண்ணமற்ற நிலையெல்லாம் சுத்தசூன்யமாகும். அது ஜீவன் முக்தி அல்ல.

இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நவமே.

பாபா.

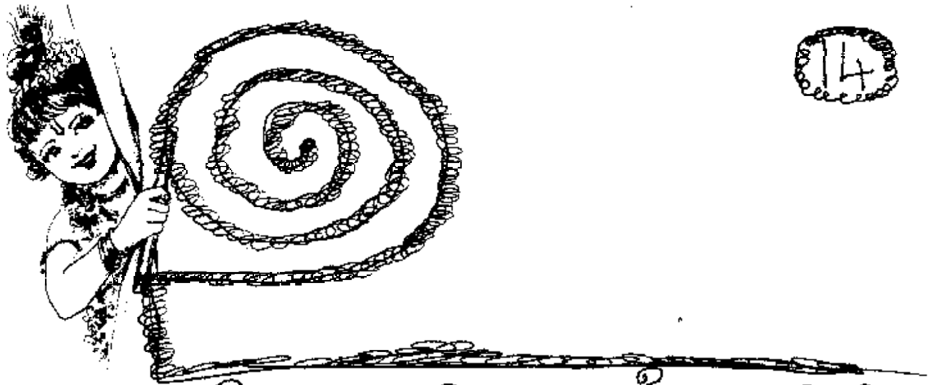

பெற்ற பிள்ளை இருந்தால் தானே நாளை உதவும் என்னும்

கொண்ட கணவன் ,, நாளை உதவுவான் ,,

கட்டிய மனைவி ,, நாளை உதவுவாள் ,,

உறவு சுற்றம் ,, நாளை உதவும் ,,

நாளை நடக்கும் கர்ம காரியத்தில் ஏன் பற்று கொள்கிறாய்?

உன்னையும்! உலகையும்! படைத்தவன் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை மறந்துவிட்டாயா?

அவன் எல்லாமாய்! எங்குமாய்! ஏகமாய்! இருக்கிறான் என்பதை மறந்துவிட்டாயா?

கதறிக் கூவி அழைக்கும் குரலுக்கு ஓடி வருவான் என்பதை மறந்துவிட்டாயா?

உன் சொந்த பந்த பாச உறவு மறைக்கிறது

அவனுடைய உலகம்தானே?

,, இருப்பு ,, ?

,, இயக்கம் ,, ?

அவனன்றி அணுவும் அசையாது ,, ?

இறைவனைத்தான் நீ தேடி அடைய வந்தாய்

வீணாக இரையை ஏன் தேடி அலைகிறாய்?

நீ இறைவனைத் தேடும் போது, உன்

இரையை (உன் தேவைகளை) உன்னைத்

தேடி வந்து (இயற்கையாய் இறை சொரூபம்) தொடருகுது. இதுவே சத்தியம்.

(ஸ்ரீ பகவான் நிலையிலே மாயாதிபதி அவனை வைத்துக் கொள்ளும்.)

பாபா.

16

அவ்விறைவனின் நாமமே எனநம்பு.
நீ இறைவனே ஆவாய்.
எல்லாம் மண்ணே எனநம்பு.
எல்லாம் மண்ணாகிய பரமே
பரமாகிய மண்ணே. பரமாகிய
யாவுமே. யாவுமாகிய பரமேயென உறுதியுணர்
இதுவே முடிவு.

எல்லாம் **நலம்** எனநம்பு. **எல்லாம்** நலமாக முடியும்.
நல்லவர்கள் ,, **எல்லோரும்** நல்லவராவர்.
தீயவர்கள் இல்லை எனநம்பு தீயவர்களைக் காணமுடியாது.
தீயவை ,, ,, தீயவைத் தோன்றாது.
இறைவனே எல்லாம் ,, எல்லோரும் இறைவனாவர்.
இவை அனைத்தும் **கற்பனை** அல்ல, அறிவின் **பாவனை**யாகும்.
இவ்வறிவின் மெய்பாவனையால்
உலகையும், ஜீவர்களையும், ஆனந்தமயமாக்க முடியும்.
இன்பதுன்ப, புண்ணியபாப, ஜனனமரண, இருமைகள் நாசமாகும்.
இருமைகள் நாசமானால் அத்வைத ஒருமையின் ஜீவன்முக்தி.
முயற்சி பயிற்சி இல்லாமல் இயல்பாக சாத்தியமாகும்.

தஞ பாபா.

நாம ரூப விளக்கம்.

நாமம்:- இது ஒலி ஆகும். இது பெயர் ஆகும். இது சூட்சுமம் ஆகும். இது ஸப்தார்த்தம் ஆகும். இது அர்த்த & அனர்த்த பாவனை ஆகும். ஒரு பொருள் வஸ்துவையும் ஜீவதோற்றங்களையும் இன்னது & இன்னார் என விளக்குவதாகும்.

நாமம் விளக்கவில்லையானால் ரூபம் ஏதும் விளங்காது. துலங்காது. இலங்காது. இயக்கம் முற்றுப்பெறாது. நாமத்தை வைத்தே தான் தூலமாகிய ரூபம், உண்டு எனச் சொல்லலாம்.

18

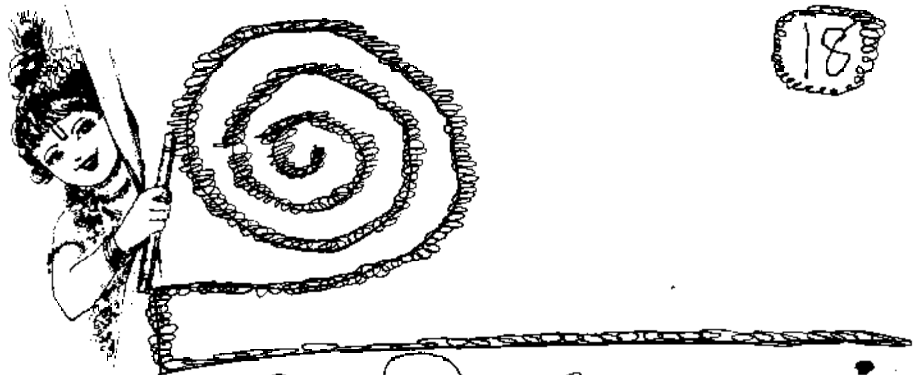

இதை பர நிலையில் ஓம் எனபிரணவமாகவும்;
நாமம் என்ற ஒலியாகிய அனைத்திற்கும்!
ஆதாரமாதவும், ஆதரவாகவும், ஆகாயமாகவும்,
இருக்கிறதென ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

ரூபம் :— இது ஐ சொரூபமாகும். இது
உயிரெழுத்தாகும்! இந்த நாமம்
இல்லையானால் இந்த ரூபம் இருந்தும் இல்லாததே.
சூட்சுமரூபமாகு! இருந்தாலும். அதாவது
ஸ்ரீபகவான்! நிலையிலும்; (விநாயகன் ! முருகன்
ராமன்! கண்ணன்! ”) துலங்காது. இலங்காது.
விளங்காது. வாக்கால் உண்டு எனச் சொல்ல இயலாது.

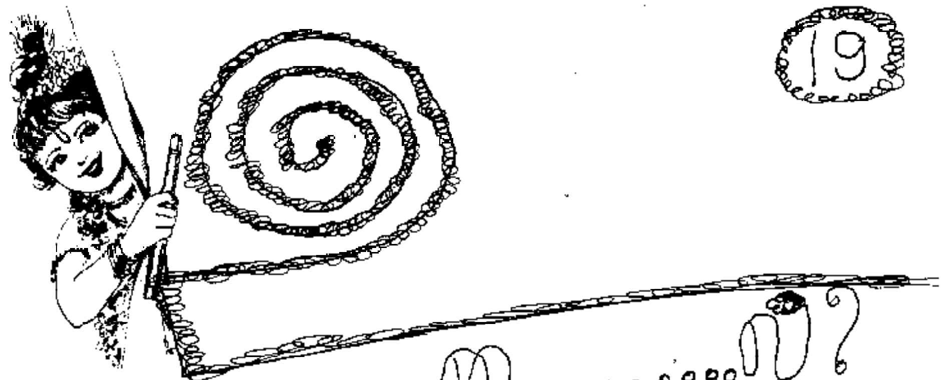

ஆ.......... ஐ.......... ல்?

இருப்பு நிலையால்; ஸ்வயம் ஜோதியாக (அகண்டப் பேரொளியாய்)

எங்குமாய்! ஏகமாய்! எல்லாமாய்! எல்லோருமாய்!

நாம ரூபமோ! ரூபநாமமோ! அற்ற நிலையில்;

அது அதுவாய்! யாம் யாமாய்!

அவ்விருப்பு தான் தானாய் உடையவனவனே

அவனே தம் இருப்பை உணர்வான்; தமக்கண்ணிய மாயி

எவரும்! எதுவும்! இல்லாமையினால் அனைவருக்கு

வாக்கும்! வரியும்! இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

பாபா

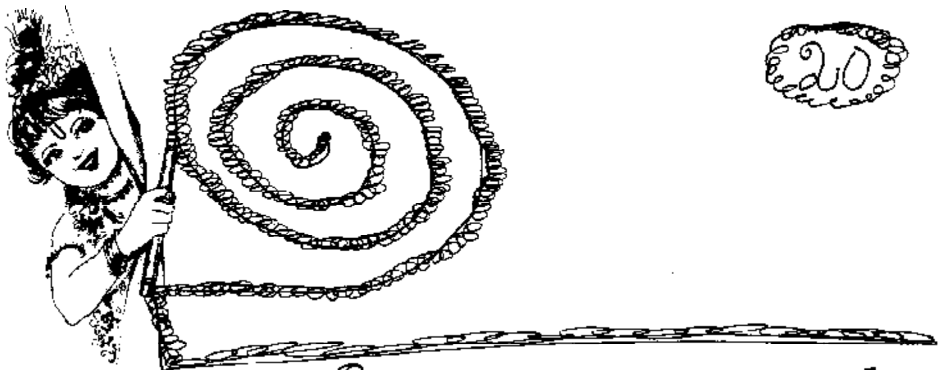

ஜடசொரூப உலகங்களோ (கோள்களோ)

நாமரூப ஜீவசொரூபங்களோ, ஏது ஏதுவாயினும்,

மனக்கண்களுக்கு இருப்புடையதைப்

போல் தோற்றுவதெல்லாம்; ஆகாயமாகிய

யோகமாயாவின் மாயாஜாலத்திறவென்று

சத்தியமாக உணரவேண்டும்.

ஆகவே ஜடஜீவ வடிவங்களெல்லாம் ஓர்

ஒளியாலேயே பஞ்சவர்ணங்களாகவும்

மற்றும் மறைமுக ஒளியால் தாவநியால் பிரகாசிக்கிறதென்று உணர்க.

இது பரம ரகஸ்யமாக இருந்து வருகிறதென்று உணர்க.

த ஜெ பாபா

தூலக் கண்களுக்கு 21

ஜலமும்! பிருதிவியும்
இருப்புடையதைப் போல்
தோற்றமும் மண்
ஒன்றே கரத்தால் பற்ற
முடியும் • ஜலம் கரத்தால்
பற்ற முடியாது • கரத்தில் தாங்கலாம் என உணர்க.

மேலும் பஞ்சபூதங்களும்,
ஆகாயம்! காற்று! அக்கினி! ஜலம்! பிருதிவி!
முறையே ஜலமும் பிருதிவியும் தூலநிலையில் மனக்
கண்களுக்கு காணும் நிலையிலும்; அக்கினி "
" கண்டும் காணா நிலையிலும்; தூலசூட்சும நிலையில்
தொட இயலா நிலையில் இருந்து கொண்டும்
வாயு " முடியா " " ;
ஆனால் ஸ்பரிச நிலையில் உணர்வு உணரும் நிலையில்
அதிசூட்சும நிலையில் இருந்து கொண்டும்; ஆகாயம் மட்டும்

அதி அதி சூட்சுமமாக உணரும் நிலையில்லாமலும்;

கண்டும் காணாமலும் வெகுபூரண

தோற்றியும் போகப் போக தோற்றமலும் மேலே சொன்ன

நாம் நிற்கும் ஆதாரமும் ஆதரவாக இருந்துகொண்டு;

அண்ட பிண்ட சராச்சரங்களையும் ஓர் கொடியில்

மாயமாய் மறைக்கும் வல்லமையுடைத் ததாக இருந்து கொண்டு;

இதற்கு உதாரணம் சொல்வதென்றால்???

விதவித பாசிமணிகள் ஓர் நாலில் கோர்க்கப்பட்டது போலவும்.

(பிரணவமும் மறைந்தால்)

அந்நாள் அறிந்தால்

அப்பாசி மணிகள் எப்படி நிலவெளியில் சிதறி விடுமோ!

இங்கு சிதறுவதில் மாயமாய் மறைந்து விடும்.

அதே போல், கோடானு கோடி அண்டபிண்ட சராசரங்களும் எல்லா நாம ரூபங்களும் மாயமாய் மறைந்து விடும். இதை நான் சொல்கிறேனென்றால்???

பிரணவம் என்ற ஓர் ஓசையுள் நாமத்தில் அந்த ரூபங்களும் அடங்கி ஒடுங்கும் என அறிவால் உணர்க.

தஞ்சை பாபா.

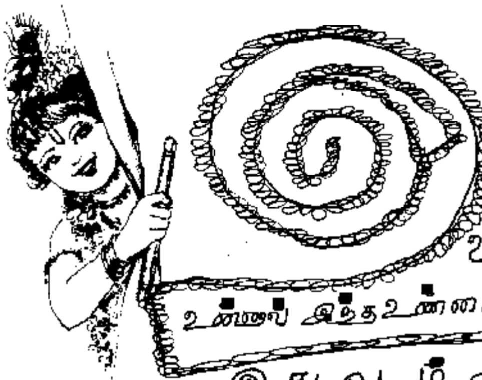

கீழே உள்ள 24

ஐந்தின் நிலையாலும்

பயிற்சி & முயற்சியால்

எப்படி விருத்திய கூடமாக

உணர முடியுமோ அப்படியே

உண்மை அந்த உண்மையை உணர முடியும்.

இதுவும் அதுவே.

ஏதுவுமே இல்லாத வெட்டவெளி யொட்டக்காட்டில்

சுழல்காற்று உண்டாவதைப் போலும்;

கருகளவுள்ள ஓர் ஆலவிதினுள் ஒரு பிரம்மாண்டமான

ஆலவிருக்ஷம் அடங்கி மறைந்தி ருப்பது போலவும்;

உருவமில்லாத ஆண் பெண் சுக்கில சுரோணிதத்தில்

ஓர் குழந்தை மறைந்து ஒளிந்திருப்பது போன்றும்;

பாலினுள் வெண்ணெயும்! எள்ளினுள் எண்ணெயும்!! மறைந்திருப்பது போன்றும்;

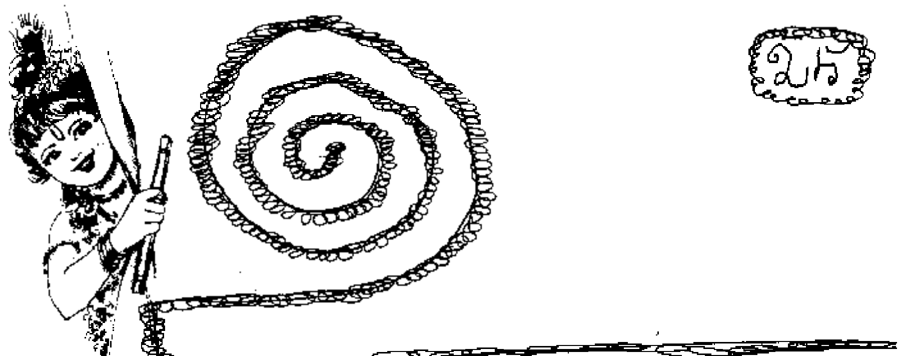

ஆகாயம் என்ற மூலப்பிரகிருதியுள்

இவ்வண்ட பிண்ட சராச்சரங்களும்!

மனித இனம் உட்பட ஜீவ ஜடம் ஜீவ கோடிகளின்

நாமரூபதூலசரீரங்களும்!

மறைந்து ரகஸியமாய் ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்றன

என ஆதிபரிமரைாண்கள்யாக்காக அறிகிறோம்.

அண்டபிண்ட சராசரங்களும் அனைத்து ரூபங்களும்

பிரணவாகாரமாகிய ஆகாயத்துள் அடக்கம். அம்பிரமம்

பரப்பிரம்மத்துள் அடக்கம். நாழித்துள்

அதுவே நாம்! நாம் அதுவே சும்மா சுகமாக அருப்பாயாக உணர முடியும்.

தஇபாபா.

26

இதுவும் அதுவே.

ஜலத்தில் கலந்த உப்பையும் சர்க்கரையையும்;

எப்படி தோல்கண்களால் காண முடியாதோ?

ஆ......று......லி?

எப்படி சுவைத்து (சோதித்தும் சாதித்து) உணர முடியுமோ?

அ......ப்......ப......டி......யே!

தாணதாய் நாமரூபமான!

ஜகஜீவ எல்லாவித தோற்றங்களையும்!

உணசாதனயால் பிரித்துணர முடியும்.

இதற்கு உன் அறிவே பொறுப்பாகும்.

" மனம் பொறுப்பல்ல.

தரு

பாபா.

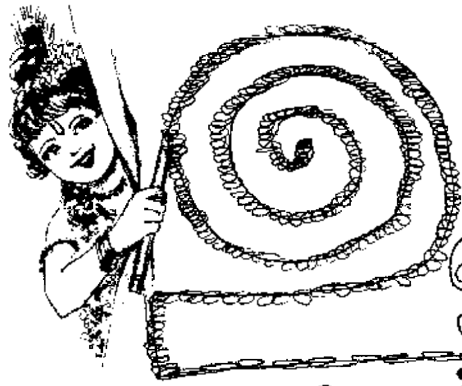

மதுரை 27 ஓர் கேள்வி

கேள்வி :- ஒருசில அன்பர்கள் தாங்களிடம் பாடம் கேட்கிறார்கள். சில காலத்தில் பிரிந்து சென்றுவிடுகிறார்கள். ஒருசில அன்பர்கள் சேவை செய்கிறார்கள். அவர்களும் கால கதியில் பிரிந்து சென்றுவிடுகிறார்கள் அவர்கள் நிலையென்ன? பக்திக்கோ! முக்திக்கோ இடம் உண்டா?? விதியின் வழியே மதி செல்லும் என்பதுதான் அவர்கள் நிலையா?

பதில் :- நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே. கவனம் தேவை.

மேலே கூறிய இவ்விருவரும் ! பாடம் & படிப்பு ! பட்டம் & பதவி ! பணம் ! கௌரவம் ! அந்தஸ்து இவைகளுக்கு அடிமையாகி ! போட்டி & பொறாமையில்

குருவின் மீது முழு ௨௮ நம்பிக்கை வைப்பதை மறந்து, நாம் குரு ஆக வேண்டும் என்கிற சுபவத்தில் விழுந்துவிடுகிறார்கள் என உணர்க.

கலியின் வேகத்தினால் தவறப்பட்டு சிதறுண்டு போகிறார்கள். இவ்விருவரும் ஏதோ ஓர் எதிர்பார்ப்பினால் உந்தப்பட்டவர்கள் என மட்டும் உணர்க. இவர்கள் சிவ காலமும் பாடம் கேட்கிறார்கள், சேவை செய்கிறார்கள். ஒன்றுமில்லையென மேலோட்டமாக தெரிகிறார்கள். உள் ஆழ்ந்து உணர்வதில்லை.

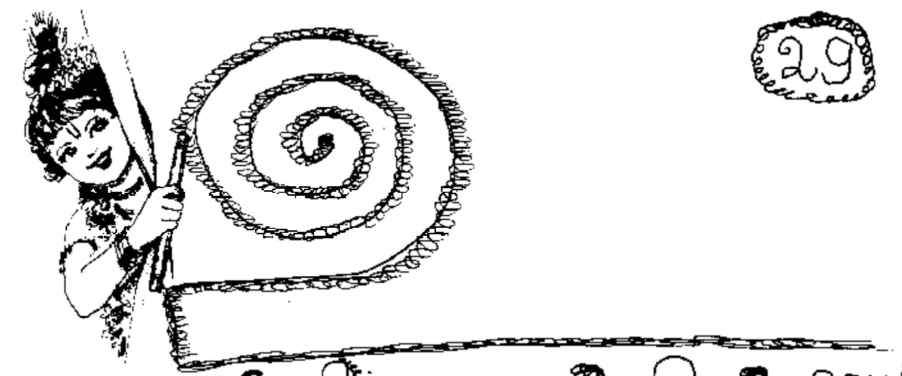

29

காரணம்: கலி காலத்தின் கோலம்

ஆ...............று...............ஸ்

இவர்களில் பாடம் & சேவை யாரே

கடைப்பிடிப்பவர்கள்!!!

அதன் பலன் அந்த ஜன்மாவிலேயோ.

மறு ஜன்மாவிலேயோ, அடைந்தே தீருவர் இது ஸத்தியம்.

அது பக்தியோ முக்தியோ??

அடைந்தே தீருவர். இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!! ஸத்தியம்!!!

ஸ்ரீ பாபா.

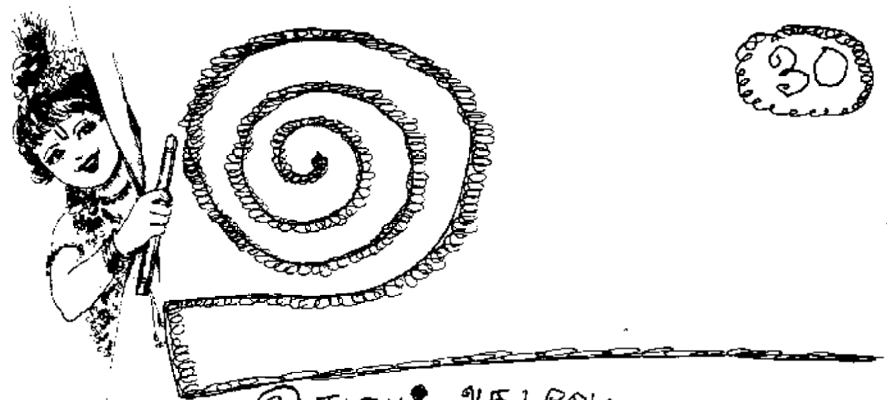

30

இதுவும் அதுவே.

அவனை (ஸ்ரீபகவானை) காண வேண்டும்.

அதை (பரத்தை) அடைய வேண்டும்.

என்ற தீவிர வேட்கை!

உள்ள ஒருவனுக்குமட்டும்; பாடத்திலும் சேவையிலும்! பிளவு ஏற்படாது.

வினை & விதி (பிராரப்த) வசத்தால் அப்படி ஏதேனும் ஏற்பட்டால் பிளவு நீங்காது. இவைகளில்.

அனுபவித்தால்

31

இரு மாயாவும்! தருத்தாலொன்றும்.

அவன்! ஒன்றுபடுத்தும் நிலையாவும்;

அதை ,, ,, ;

சிரத்தா நம்பிக்கை வைராக்கியம் இல்லாமலே

வேறு எந்தபாடம் கேட்டாலும் அனுபவித்தாலும்;

மாயாக்களின்! சதுதையைபெற முடியாது.

மற்றைய பாடங்களுக்கு இவர்கள் மனமே பொருப்பாகும்.

மற்றைய பாடங்கள் அனைத்தும் பலனிபட்டும்

தந்து மறையக்கூடியதென்று உணர்வாய் உணர்க.

தெ பாபா.

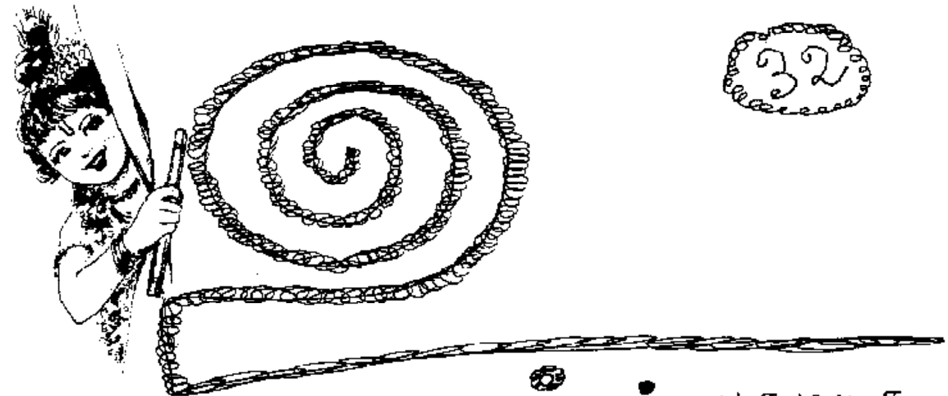

ஸத்குருவை மட்டும் அத்வைதமாக

காணாதே! கேளாதே! பேசாதே!!

கா... ர... ணம்?

1. அத்தாவம் உன் சாதனைக் கூடம் ஆகும்.
2. ,, வழிகாட்டி ,, .
3. நீமாடி ஏறும் ஓர் ஏணி ,, .
4. உன்னைக் கரையேற்ற வந்த ஓர் ஓடம் ,, .
5. உன் கண்ணைக் காணும் ஓர் ஆலயம் ,, .

ஸத்குருவை மட்டும்
அத்வைதமாக காணாதே, கேளாதே, பேசாதே

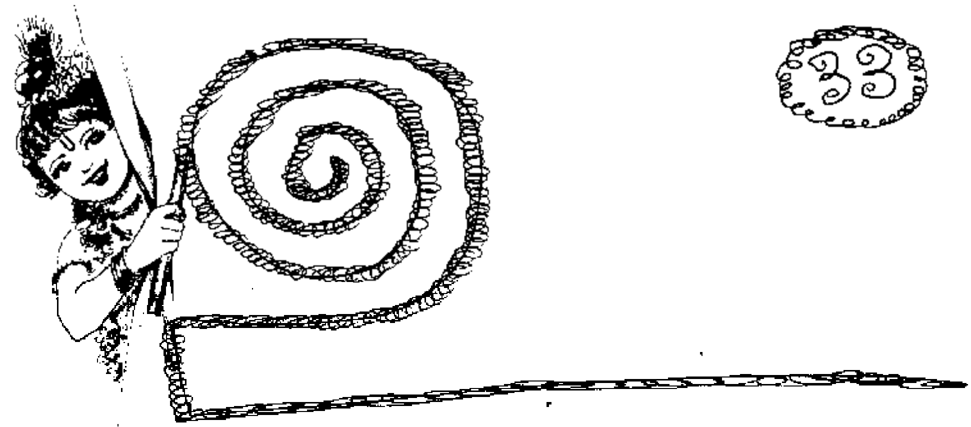

33

6 உனக்கு நாளை மின்சாரம் வழங்கும் ஓர் மின்கலப் பெட்டகம் ஆகும்.

7 உன்னை வளர்ப்பதற்காக, உனக்கு முன் தோன்றி உனக்காகவே காத்திருக்கும் தந்தை ஆகும்.

8 உனக்காகவே தரும் இறை பரஒலியின் ஸ்பீக்கர் ஆகும்.

9 லௌகீகம் & தெய்வீகம்! இவ்விரண்டிலும்

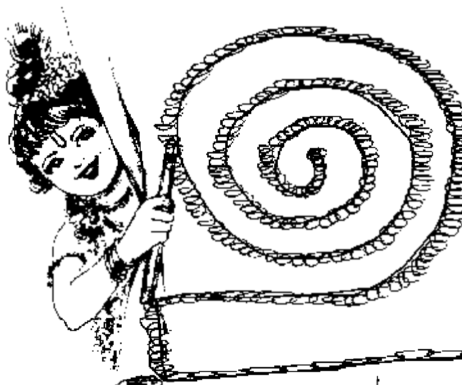

34

எப்படி வாழவேண்டுமென வாழ்ந்து காட்டும் ஓர் தெய்வீகபுருஷன் ஆகும்.

10 மொத்தத்தில் உங்கள் ஸத்குருதேவர்!

ஓம்ஸ்ரீ பர சொரூப் பேரா..ளி..யி..ன் கண்டபடகமாகும்!

உங்கள் கற்பனை கண்களுக்கல்ல மனக்கண்ணுக்கல்ல

உங்கள் அறிவுக்கண்ணுக்கு!!!

ஸத்குருவை மட்டும்
அத்வைதமாக காணாதே, கேளாதே, பேசாதே

உள்உணர்வு; 35

அவரும்! நாமும்!!
எல்லாமும்!
காலாதீத அந்த ஒன்றே என

நேருக்கு நேராக தெரிவுருவாய் திகழ்கின்ற
தெரிகின்ற தேவதேவனாகும்.

அவரும் நாமும் ஒன்றே என்ற நிலையில், அத்வைத மாக அவரையும் உணர்ந்தால் ???????

(A) ஸ்வய அனுபவ பாடம் பெறுவது எவரிடம் ???

(B) விளக்கம் கேட்பது " ???

(C) சேவை செய்வது " ???

(D) சந்தேகம் தெளிவது " ???

இப்படி இன்னும் பற்பல கேள்விகள் எழுவாம் ???

நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றங்களெல்லாம்
பயிற்சி முயற்சி இல்லாமல் இயல்பாக மறைந்து,

ஓர்மை | 36

வேண்டும்.
உணர்ச்சியற்ற உணர்வின்
நிலையில்; சொல்லிலும்;
செயலிலும்; துவைதம்!
வேண்டும்.

எல்லாம் பொம்மலாட்டமாக மாறி!
" ஆட்டம் நின்ற பதுமைகளாக "!
பின் எல்லாம் ஒரே மண்மயமாக "!
" " மண்ணில் ஒளிரும் அதாவது
மண்ணுள் ஸ்வயமாக! பிரகாசிக்கும்

முன்முதலில் தண்டம் பின்முடிவில் அகண்டப் பேரொளியாய் தோன்றும்
ஸ்வயஅனுபவானந்தம் பெறும் வரை

உன் ஸத்குருவை துவைதமாகத் தான் காணவேண்டும்.
" " அத்வைதமாகத் தானே உணர வேண்டும்.

த உ பாபா.

ஸத்குருவை மட்டும்
அத்வைதமாக காணாதே, கேளாதே, பேசாதே

37

குழந்தை!
தந்தையின்
அனுபவத்தால் எப்படி
தந்தை ஆக முடியுமோ.

அப்படியே ஓர் சீடனும் ஸத்குருவின் ஸ்வய அனுபவத்தால் குரு ஸ்தானம் பெற முடியும் அது வரை அத்வைதமாக காண வேண்டும்.

இதன் காரணம்.

ஸத்குரு ஸத்குரு தான். சீடன் சீடன் தான்.

தந்தை தந்தை தான். குழந்தை குழந்தை தான்.

தந்தை குழந்தையாக முடியாது. ஆனால்?

குழந்தை சிவகாலத்தில் தந்தை ஆக முடியும்.

மேலே கூறிய ஸ்வய அனுபவம் பெறும் வரை.

தந்தையின் அனைத்து பொறுப்புகளையும் ஏற்கும் வரை

குழந்தை தந்தை ஆக முடியாது. ஆனால் ஸ்வயம்

அனுபவத்தால் குழந்தை தந்தை ஆக முடியும்.

தவ பாபா

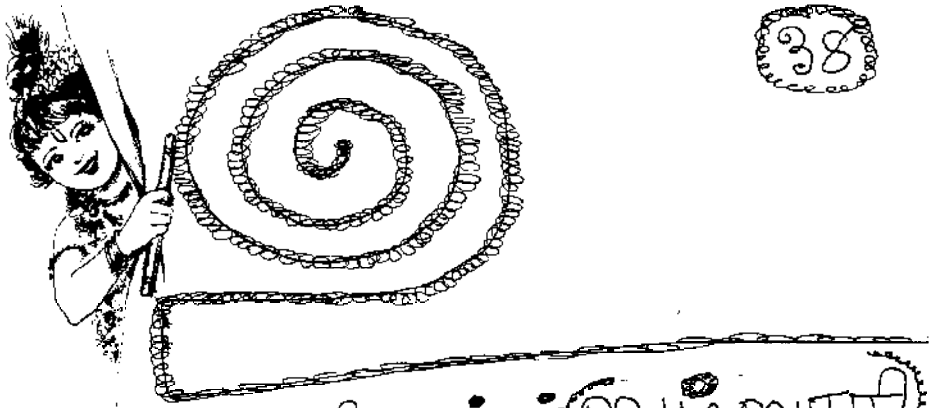

கேள்வி:— ஓர் கிருஹஸ்தன் ஸம்ஸாரி

தம் தந்தையை ஆத்மஞானியாகி, ஜீவன்முக்திநிலை

அடைந்துவிட்டார் என பூரணமாக உணராமல்;

அவர் தேகவியோகம் அடைந்தபின்னர்;

சாதாரண ஜீவன்நிலையில் மதிப்பானையின்;

அவன் அவன் தந்தைக்கு செய்யும் சிராத்தகம்

(1) அவசியம் செய்ய வேண்டுமா?

(2) அப்படி சிராத்தகம் செய்தால் அதை பெறுபவர் யார்? ஆசிகள் எவ்விதம் கிடைக்கும்?

(3) சிராத்தகம் செய்யாவிட்டால் பலன் என்ன? அவர் நிலை என்ன?

ஒரு கேள்வி

பதில்:— நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே. கவனம் தேவை.

(1) தந்தை ஆத்மஞானி யென்றும்; அவர் ஜீவன் முக்தி அடைந்துவிட்டார் என்றும்; முழுமையாக உணராயின் அவன்/ அவள் தந்தைக்குரிய வருஷ முடிவில் செய்யும் சிராத்தம்! செய்தே ஆகவேண்டும்.

(2) கேள்வி:— அப்படி சிராத்தம் செய்தால் அதை பெறுபவர் யார்? ஆசிகள் எவ்விதம் கிடைக்கும்?

பதில்:— அவர் ஜீவன்முக்தி ஆகி பரத்தோடு கலந்துவிட்டார். ஆனால் அவர் தாவரத்தோடு தந்தாவிகமாக சம்பந்தம் கொண்ட,

40

மகன்/ தற்காலிக தந்தைக்கு நாம் அறியாமையில்/ சிராத்தம் செய்கிறான்; என லோகமாயா கவனிக்கும். அவன் செய்யும் உலக தர்மத்தின் நிமித்தம் அதன் பலன்/! அது லோக மாயா கொடுத்தே தீரும்.

③ கேள்வி:— சிராத்தம் செய்யாவிட்டால் அதன்பலன் என்ன? அவன் நிலை என்ன??

பதில்:— உலக தர்மத்தை அவன் மறந்த தன்மையினால்/ லோகமாயாவின்/ ஆசிகள் பெற முடியாது. ஆனால் அவனை வஞ்சிக்காது.

தீ ஓ பாபா

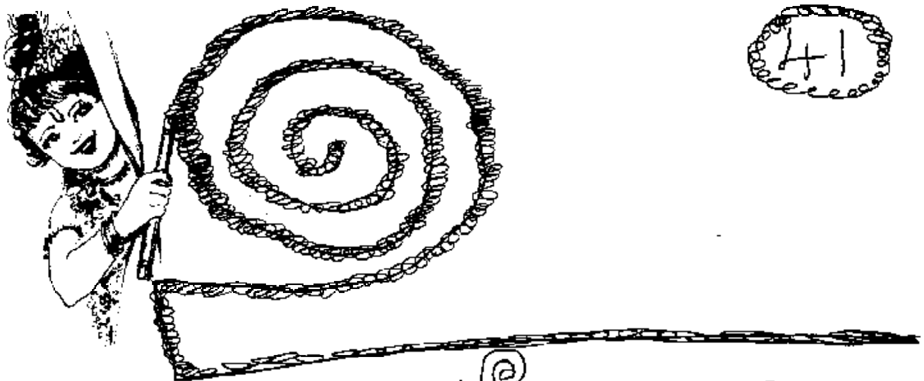

நன்றே வருகினும் / தீதே விளைகினும்
யாம் அறிவது ஒன்றேனும் இல்லை
அன்றே பரம் இறைசெயல் எனவே
உனக்கே அளித்து விட்டோம்.

கருத்து:— ஹே இறைவா! உன் கருணையினால்
நன்மை எம்மை தேடி வருகிறது. ஆனால் தீமை
என்பது எம் மனக் கவனக்குறைவினால் (எம் வாக்கினால்)
அப்போதைக்கப்போது ஆங்காங்கே விளைகிறது.
உன்னிடம் முழுமையாக யாம் சரண்புகுந்த தன்மையால்
இவை ஒன்றையும் யாம் ஆராய்ந்தறிவதில்லை.
எல்லாம் நீயே! எல்லாம் ஒன்றேன விட்டுவிட்டோம்.

[illegible]

பிரம்மரகஸ்யம்!

நாம்! என்றால் இருமை. அங்கு
ஸ்ரீபகவானையும் நம்மோடு இணைத்த நிலையாகும்.
இணைந்தால் பிரியலாம், (பிரிந்துவிடலாம்.)

யாம்! என்றால் ஒருமை. அங்கு
காலாதீதபரத்தோடு நாம் கலந்த நிலையாகும்.
இரண்டறக் கலந்தால் பிரிக்கமுடியாது. (பிரிய இயலாது)

இவ்வாசகங்களை ஸத்தியமாய் உணரவேண்டும்.

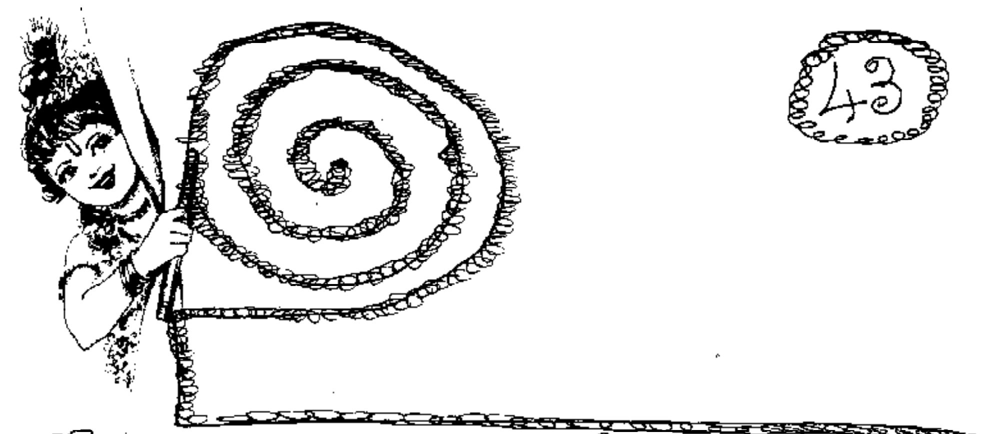

நினைவதுவோ எண்ணமோ எதோ அதுவே ஜீவன்.

,, ,, அதுவே ஈசன்.

,, ,, அதுவே நாமரூபம்.

,, ,, அதுவே மனம்.

,, ,, அதுவே குணம்.

,, ,, அதுவே வினைகள்.

,, ,, அதுவே பயதுக்கம்.

,, ,, அதுவே எல்லாம்.

,,

நினைவில்லாதது. எண்ணமில்லாத இடம்.

இது ஓர் வெற்றிடம். அதாவது அது சுத்த சூன்யம்

எண்ணம் உள்ள இடம் மோகமாயா

எண்ணமற்ற இடம் யோகமாயா

,, அகண்டம் • நிஷ்டை •

ஞானம் • மோக்ஷம் • சகஜம் • பிரம்மம் •

சுத்தசிவம் என கூறப்படுகிறது.

எண்ணமற்ற இவைகள் அனைத்தும்

பிரம்மத்திற்கு

ஐம்பதாவது பாடலில் கூறியபடி ஆலயம் ஆகும்.

கருவறைமூர்த்தியாகிய பரம்ஆகாசம்

(பிரம்மம்)

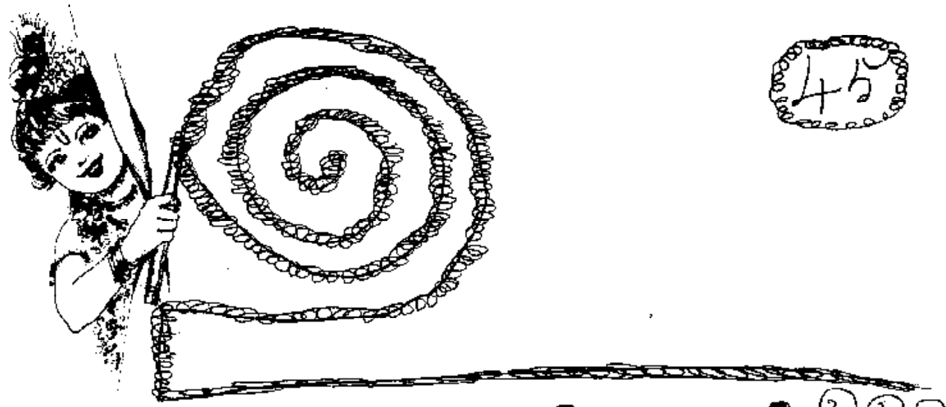

எ..ப்..ப..டி.. எ..ன்..ற..ல்???

ஆதிமஹான்கள் கூறும் விளக்கமாவது?

காலாதீத **பரம்** பால் போன்ற தூயவெண்மை.
சந்திரனைப் போன்ற குளுமை.
அனந்த கோடி **சூர்ய**
அகண்டப் பேரொளி.

ஆனாலும் அனுபவப் பிரமாணமும் உண்மை இவ்வி
இது நமக்கு **நாமே** கொடுக்கும் விளக்கமாகும்.

நம் இருப்பை நாம்தான்

உணரலாம். காணவோ, கேட்கவோ, பேசவோ

46

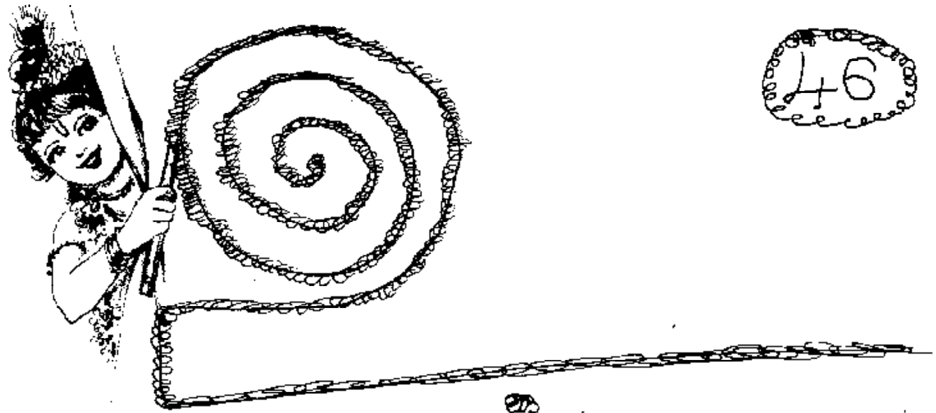

எவராலும் முடியவே முடியாது.

நமக்கு அன்னியமாய் எவரும் / எவனும் / எவளும் இல்லை.

சுத்த சூனியம் என கூறப்படும் எண்ணமற்ற இந்த இடம்;

யோகமாயாவின் பிறப்பிடம் / இருப்பிடம் / சிறப்பிடம்.

ஆகவே இந்த இடம் தாவாதீத பரத்தின்

ஆலயம் என மஹான்கள் கூறுவர்.

(பரம் என்ற)

ஆலயம் தாவாதீத பரத்தின் மூர்த்தி ஆகாது.

உ

அதி சிரத்தையுடன் கவனிக்கவும்.

எண்ணமற்ற அவயம் வரை சென்ற நாம்

கருவறை மூர்த்தியாகிய காலாதீதபரம் ,,

எண ஆக வேண்டும். அதன்படி

அது நாம் நாம் அது

என்ற ஓர் எண்ணத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிரம்மாண்மபாவனையை ,,

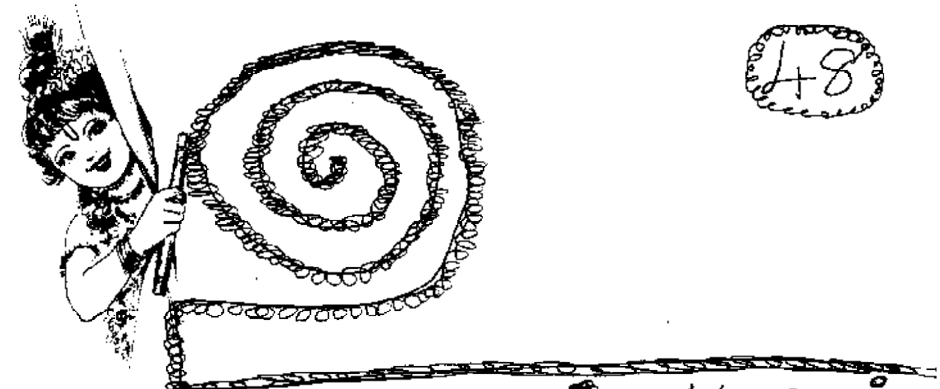

48

இது **எண்ணமல்ல!** எனஉணர்க.

" ஆன்ம பாவனையாகும் " .

" அறிவின் " " .

அப்பாவனையின்! இறுதியாய்;

நீ! அது!! ஆன!!! (என) மறுகூடுமைம்

பிணம் சுடும் தடியைப் போலவே!

இப்பாவனையும் நாசமாகும் எனஉணர்க.

இதுவைத்தியம்! இது வைத்தியம்!! இதுவைத்தியம்!!!

(எந்தசாதனையும் முயற்சியும் இன்றி இப்பாவனை நாசமாகும் எனஅறிக.)

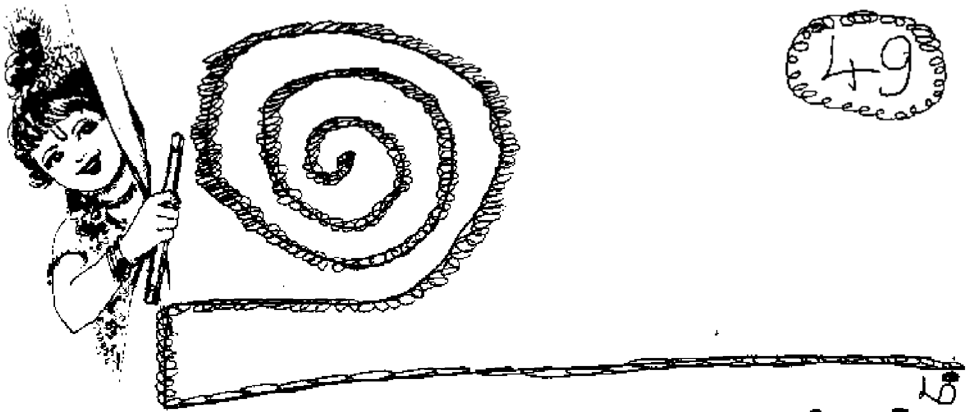

49

எண்ணமற்ற இடம், சுத்த சூனியம் என்று
காலாதீத பரத்தின் ஆலயம் ”
சொல்வதுக் காரணம்:- ஓர் இருப்பை மட்டும்
உடைய காலாதீத பரத்திற்கு ஒளி
ச்தார்த்த வடிவில்
விளக்கம் கொடுப்பதில் யோக மாயா!
பர அம்பா நிமலாத அமைந்திருப்பதால்.

உ

50

அ○○○○○ தா○○○○○ வ○○○○○து?

க்ஷர, அக்ஷர வடிவிலும்;

(வரிவடிவம் & வாக்கு வடிவம்)

சராசர வடிவிலும்;

(அசைவன & அசையாதன)

நாம ரூப ஜக ஜீவ ஈச உலகம்!

அமைந்திருப்பதாயும்; காலாதீதபரமும்!

மேலேசுட்டியவைகள்; மூலமாக விளங்கப்படுவதாயும்;

துலங்கப்படுவதாயும்;

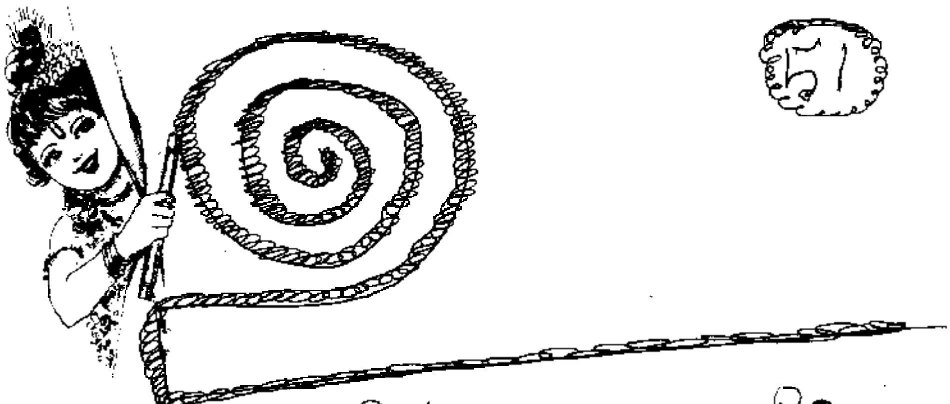

51

நாம ரூப | ஜக ஜீவ | ஈச | தோற்றம் அனைத்தும்.

தாவாத்த பரத்திற்கு ஆலயம்!

என ஆதிபரம்மவானனாக உணர்த்தப்

படுகிற தென உணர்வால் உணர்க.

மேலே கூறியவைகள் அனைத்தும் அழிந்து

மறைந்தாலும் அந்த சூன்யமாகிய யோக

மாயா! மட்டும் தனித்திருந்து அதுவும்

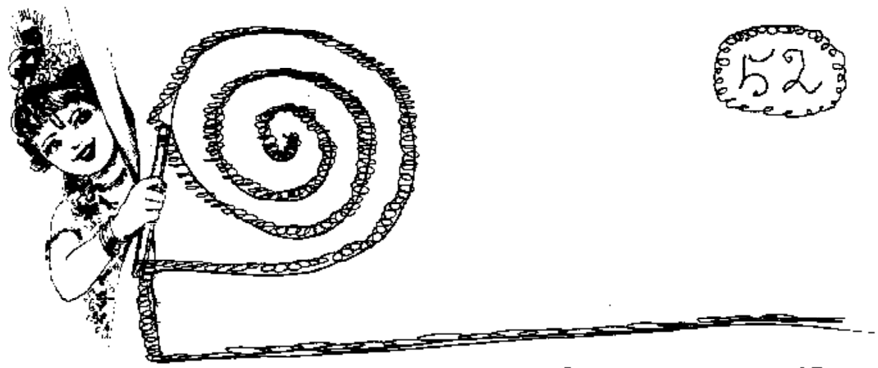

52

சிவனொடிகளில் காயா
தீபரமாகிய!!!!!
அகண்டப்பேரொளியில்!!!
கலந்துமயமாதிஉருவம் எனபதுஞானிகளா
லாக்காக அறிந்தேன்.
ஆ.............கு.............வே!
எண்ணமற்ற இடத்திலும்; அதுநாம்! நாம்அது!
ரும்.
என்ற அறிவின் பிரம்மான்ம பாவனையைவைக்க வேண்
அது எண்ணமல்ல என அறிவின் உணர்வால் உணர்க.
இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நவமே.

திருபாபா.

இதுவும் அதுவே.

ஜீவன் முக்தி அடையும் நாம் (மாடி ஏறும் நாம்)

(A) 99 வது படியில் ஓர் காலும்; 100 வது படியில் ஓர் காலும் வைக்கும் நிலையில், எண்ணம் இருக்கிறது

(B) 100 வது படியில் உள்ள கால் அழுத்தி ஊன்றி 99 வது படியில் உள்ள கால் மேலே தூக்கும் நிலை எண்ணமற்ற நிலையாகிய சுத்த சூன்யமாகும்.

(C) இரு கால்களும் மாடியில் வைக்கும் நிலை அது நாம் | நாம் அது | என்னும் ஆன்ம பாவனை ஆகும்.

54

படிகள் மறைவதும்

மாடியில் ஸ்திரமாக நிற்பதும்;

நாமம் ரூப ஜாதி ஜீவ ஈச தோற்றங்கள் மறைவதும்;

அது நாம்! நாம் அது! என்ற பிரம்மான்ம பாவனையும்

பிணம் சுடும் தடியைபோல் மறைவதும்!

கூடிணைப் பொழுதில்!!

முடிந்து பரிபூரணமாய் நிறைவதும்.

இருப்பதுவென்றே. என நிறைவு செய்கிறேன்.

நடப்பதுவுமே.

ஸ்ரீ ஓபாமா

அத்வைத ரகஸ்யம்.

(1) லௌகீகம் :- ஜீவ நிலை. இங்கு ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டின் ஸாஸ்திரங்கள் தேவை.

ஸ்வ தர்மமும் & பாகவத தர்மமும் முதலிடம் பெறும்.

இவ்விரண்டையும் அனுஷ்டித்து வந்தால் போதும். அது தெய்வீகம் வரை அழைத்துச் சென்று, தெய்வீகத்தோடு மறைந்துவிடும்.

(2) தெய்வீகம் :- ஈச நிலை. இங்கு தெய்வங்கள் ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன். ஸ்ரீமந் நாராயணன். ஸ்ரீ சிவபெருமான். ஸ்ரீ விநாயகன். ஸ்ரீ முருகன். ஸ்ரீ ராமன். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என எழுவராகும்.

56

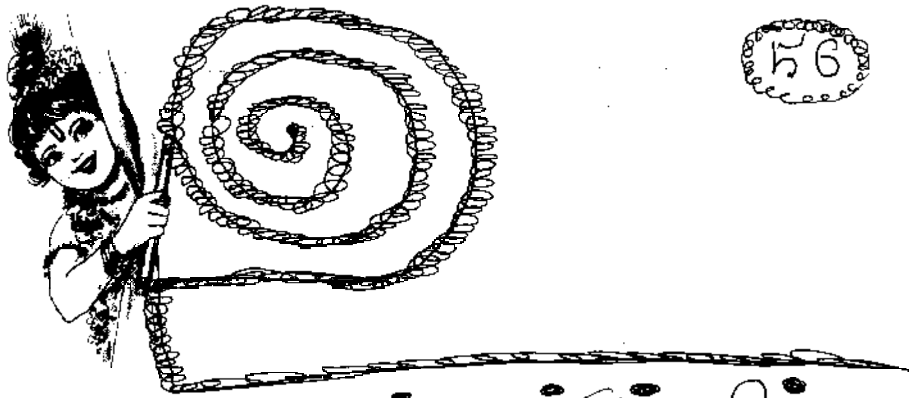

இவ் வேழு தெய்வங் கருக்கும், ரிக், யஜுர், ஸாம, அதர்வண, வேதங்கள் என்னும் நான்குமே பிரமாணமாகும். முன்பு கூறிய ஸாஸ்திரங்களை ஒழுங்கு தவறாமல் கடைப்பிடித்து வந்தால், இந்த நான்கு வேதங்களையும்! ஏழு தெய்வங்களையும்!

முழுமையாக கண்டு உணரலாம். அவை
அறிவுக் கண்ணால்

நமக்கு வேதாந்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்.

வேதாந்தம் என்பதை பரமார்த்திகம் எனச்சொல்வர்.

பரமார்த்திகம் காண்பதல்ல. ஜலத்தில் உள்ள

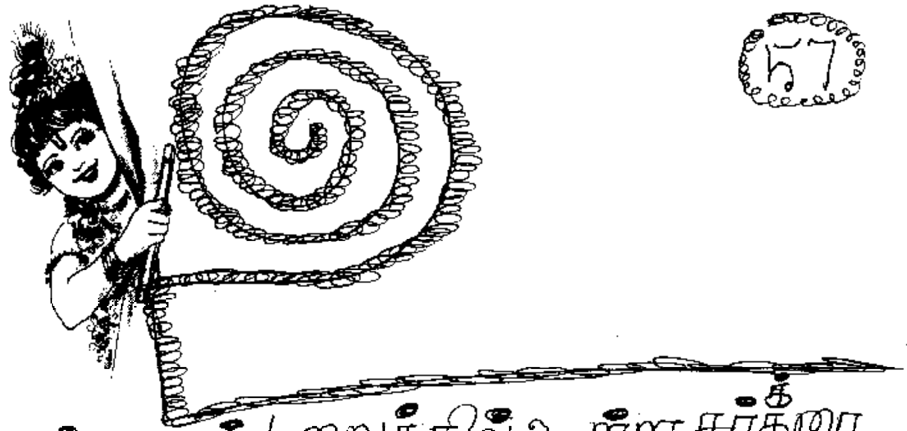

57

உப்பையும் ! ஜலத்தில் உள்ள சர்க்கரையையும், எப்படி காண முடியாமல் ; எப்படி

சுவைத்து ! உணர்கிறோமோ?

அப்படி இவை அனுபவித்து உணரலாம்.

(3) பரமார்த்திகம் :- இதை வேதாந்தம் என்பார்.

அதாவது வேதாந்தங்களின் முடிவிடம் !

அதாவது முன்பு கூறிய ஜீவன் & ஈசன் ! ஆகும்.

இவர்களின் முடிவிடம் என்றும் ஒடுக்கம் என்றும் கூறுவர்.

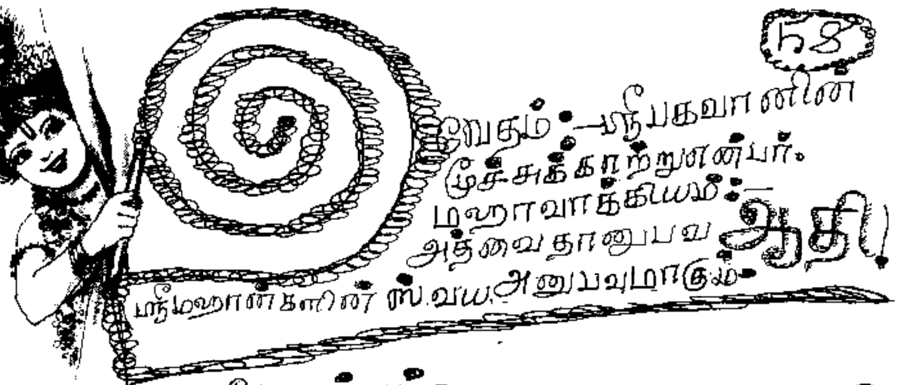

வேதாந்தம் : எனும்;

(1) ரிக் வேதம் :- அகம் பிரம்மாஸ்மி;
(2) யஜுர் வேதம் :- பிரக்ஞானம் பிரம்மம் ";
(3) ஸாம வேதம் :- தத் த்வம் அஸி ";
(4) அதர்வண வேதம் :- அயமாத்மா பிரம்மம் ";

நான்கு வேதங்களும் நான்கு மஹா வாக்கியங்களை
கொண்டதாகவும் ஸ்ரீ மஹான்கள் கூறுவர்.

அதாவது?

ஸ்ரீ குருதேவர் சொல்லும் தத் த்வம் அஸி என்ற
உபதேச மஹா வாக்கியத்தைக் கேட்ட மாணவன்
(பரம் பொருளுக்கு)
தத்பத ஈசனும்! த்வம்பத ஜீவனும்! அஸிபத பரத்திற்கு!
அன்னியமில்லை யெனச் சொல்கிறீர்களே
குருதேவா! இதை யாம் எப்படி உணர்வது எனக்
கேட்க. ஸ்ரீ குருதேவர் சொல்கிறார்.

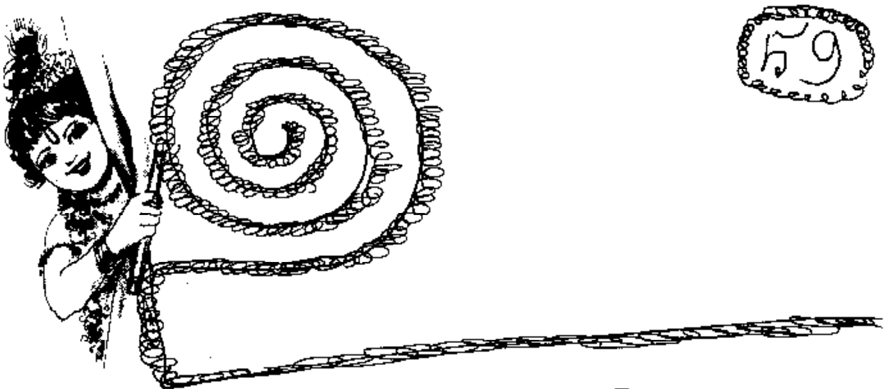

59

அதுவேயாம்! யாமே அது! என்பதை

தைலதாரை! போல் ஸ்மரணை

செய்வாயாக என்கிறார். அம்மாணவன்
திரும்பவும் கேட்கிறான். குருதேவா!
எம்பயிற்சி & முயற்சியின் சாதன!
எப்படி இருக்க வேண்டுமென கேட்கிறான்.

அதற்கு ஸ்ரீ குருதேவர் சொல்கிறார் - கொழுந்தே!
(A) நாமரூப உடல், உலக சொந்த பந்த பாச
உணர்ச்சியோடு! இராதே.
டென்ஷன் எமோஷன் போன்ற வேக அந்த்ர அவசரம் வேண்டாம்

உ

60

தெய்வ | பிரக்ஞையோடு / உணர்வோடு இரு!

ஆத்ம | ” ” !

பரமாத்ம | ” ” !

பர உணர்வோடு!

பரமே நாம் / நாமே பரம் / என்ற

உடல், உலகை அபிமானமாக உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாதே என்றும்

பலகாலம் சாஸ்திர ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டுடன் கடமையாக

சாதனை செய்து வெற்றியும் பெற்றுள்.

61

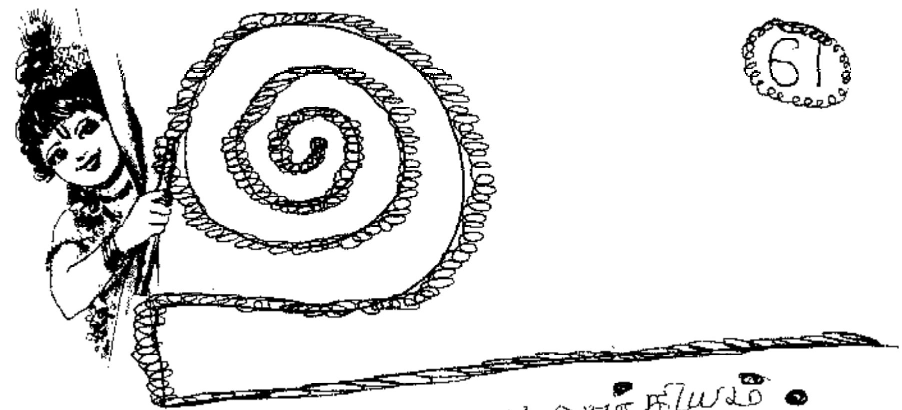

இங்குஸத்குருவின் உபதேச வாக்கியம்.

தத் த்வம் அஸி

ஆகும்.

சர்வசதா இடைவிடாமல் **மனனம்!** செய்யும் வாக்கியம் **அகம்பிரம்மாஸ்மி!**

(யாம் அது! அதுவே யாம் என்பதாகும்.)

அப்யாசம் என்னும் ஸ்வய அனுபவ சாதனையின் வாக்கியம் **ப்ரக்ஞானம்பிரம்மம்** ஆகும்.

அம்மாணவன் சாதனையின் முதிர்ச்சியால் ஜீவன் முக்தனை நிலையும் அத்வைத ஞான சமையலில் தாம்

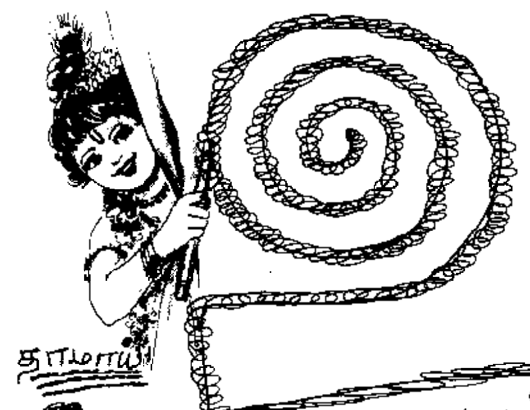

62

தாமாய் ஸ்வயமாக! ஞானம் அனுபவ மஹாவாக்கியம்:

அயமாத்மாபிரம்மம்! என்பதாகும்.

இந்நிலையில் அவன் ஜீவன் முக்தனேயாவன்.

இனி கவனம் தேவை.

பாரமார்த்திகத்தில் வரும் இச்ஜீவன் முக்தியானது.

ஓர் அழகான! ஆனந்தமயமான! அற்புதமான!

மாளிகை! என உதாரணத்திற்கு வைத்துக் கொள்ளவும்.

உண்மையல்ல!

63

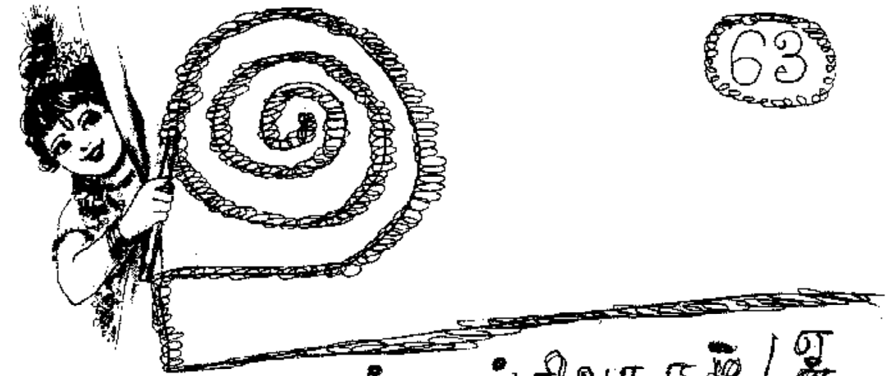

இம்மாளிகையின் அஸ்திவாரம்!

ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டின் ஸாஸ்திரம் ஆகும்.

மற்றோர் நிலையில் (அதற்கு செல்லும்) ராஜபாட்டை (வீதி) ஆகும்.

அதாவது அம்மாளிகைக்குச் செல்லும் (நேர் வழி)

நேஷனல் ஹைவே (NH) ஆகுமென அறிக.

நான்கு வேதங்களும் தெய்வீக பாதுகாப்பு (கவசம்) ஆகும் என அறிக.

ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு இல்லாமலும், பாதுகாப்புக் கவசம் இல்லாமலும் அம்மாளிகையை அடைய முடியாது.

அது ஸத்தியம்! அது ஸத்தியம்!! அது ஸத்தியம்!!!

இது ஆதிபூர்மமானது

ஸ்வய அநுபவ வாக்காகும்.

ஸாஸ்திர ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு என்பது:—

1 பொறுமை. 2 பணிவு. 3 நாவடக்கம்.
4 முற்கவனமின்மை. 5 தீயதைத் தீயதாகக் காணாமை.
6 தீயதைத் தீயதாகக் கேளாமை. 7 தீயதைத் தீயதாகப் பேசாமை. 8 விட்டுக்கொடுப்பது.

9 எதையும் நலம் என ஏற்றல்.

10 எங்கும், எதிலும், எல்லாம், ஒருவனே ஒன்றே. என்ற உணர்வோடிருத்தல். உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாமை.

ஆகிய அப்பந்தம் ஸாஸ்திர ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடாகும். இதில் ஏதேனும் ஒன்றை நீருவ் போதும். பந்தம் அநுபவமாகும். பந்தத்தையும் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய அவஸ்யமில்லை.

ஒன்றை ஒன்று! சார்ந்திருப்பதால் அவ்வாறு கூறப்படுகிறது.

இப்பத்தில் ஒன்றேனும்! அநுபவிக்காமல் தப்பகோடிகாவம் ஸாஸ்திரம்! வேதம்! வேதாந்தம்!

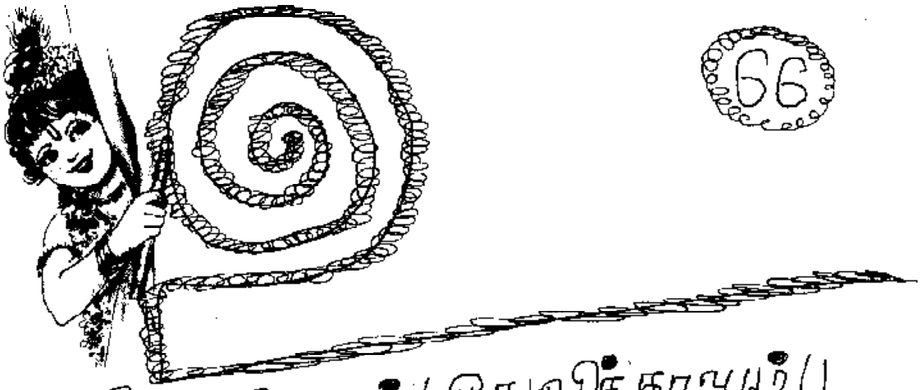

66

இவைகளை ஓதினாலும்! ஓதுவித்தாலும்!!

ஸ்டாண்டைப் போட்டு ஏறி அமர்ந்து கொண்டு,

மிதிவண்டியில் வேகமாக (மிதித்து) ப்பயணம் செய்வது போல்

பிரயர்த்தமே! என உணர்க.

இனிதுவனம் தேவை.

அத்வைத ஜீவன் முக்தி நிலைக்கு இதில்

கூறிய அஸ்திவாரம் ராஜ வீதி

சுகவசம்! எல்லாம் உவமானமே தவிர

உண்மையல்ல என ஸத்தியமாய் உணர்க.

(ஆனாலும் அனுபவ உண்மையாகும்)

67

எதுவும் :- வேறு பிரம்மம்
எவரும் :- எந்த மஹானும்
எவனும் :- எந்த ஈசனும்
,, ,, ஜீவனும்
எந்த யோகக்ஷேம மாயாக்களும்
எவரும் :- இல்லவே இல்லை.

அத்வைதத்திற்கும் ஜீவன்முக்திக்கும்

காலாதீத பரமாகிய பிரம்மத்திற்கு!

ஈடிணை / அதுவே ஆகும்.

வேறு / எதுவும் / எவரும் / எவனும்!

எவரும்! இல்லை. இல்லை. இல்லவே இல்லை.

யாம் இருக்கிறோம் என்ற ஓர் இருமை

மட்டுமே உடைய அது உண்டு. அதுவே யாம் / அதுவே நீங்கள்!!
அதுவே எல்லாம்.

இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நவமே. — திருபாபா.

வேண்டாம்! என்று சொல்வதைவிட

இல்லை! எனச் சொல்வதால் சாதனையில்

முதிர்ச்சி! பெறலாம் எனச் சொல்வர்.

அ... தா... வ... து?

நாம ரூப, ஜக ஜீவ, தோற்றங்கள் கண்ணெதிரே நிஜவடிவங்களாகத் தோற்றுவதால், அவைகளை வெறுத்து ஒதுக்கி, அவைகளை **வேண்டாம்!** எனச் சொல்லாதே.

அவைகள் **மறுவடிவம்!** எடுத்து; உன்னை அல்லல் படுத்தும் என அறிக.

உ

69

நாமரூப, ஜகஜீவ, பாண்ட பண்ட, பதார்த்தங்கள்

எல்லாம் | பமரணம் மயம் | தானே! என சத்தியமாய் உணர்ந்தால்;

போதும்.

அவைகள் இல்லை | எனவும் தள்ளி விடலாம்.

" போதும் என்ற நிறைவும் | பெற்று விடவும் செய்யலாம். காரணம்:

இந்த விநாடி வரை, அவைகளில் எந்த அநுபவமும், சத்தியமானதாக இல்லையே என, உணர்ச்சியால் உணர்ந்தால்;

அவைகள், படிப்படியாக, படிப்படியாக, மறைந்து நாசம்; அடையவும் செய்யும் இது உறுதி. தயாபரா.

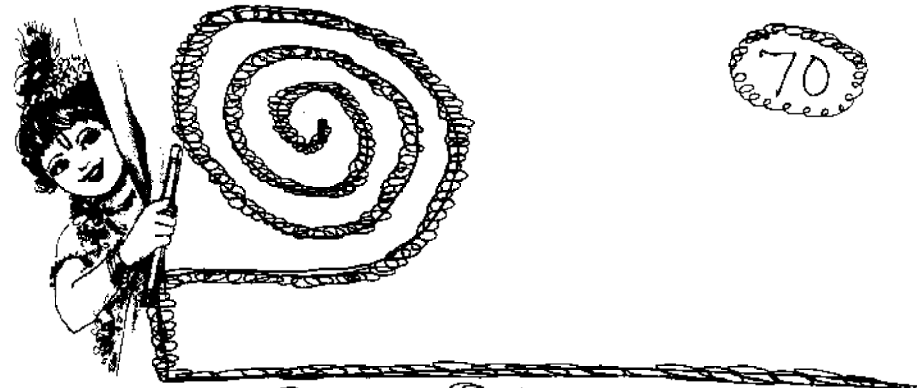

70

துவைதத்தால், தோன்றும்;

நாமரூப, ஜகஜீவ, உறவுசுற்றம், பண்டம்

பாண்டம், அணி, மணி, ஆவரணம்,

ஆகிய பழக்க வழக்க குண தோஷமயக்கம்!

நாசமாக வேண்டுமானால்; விசிஷ்டாத்

துவைதம், ஏக குணம் அநியகவந்த பக்தி,

ஆகிய சர்வார்ப்பணம், முதலிய

71

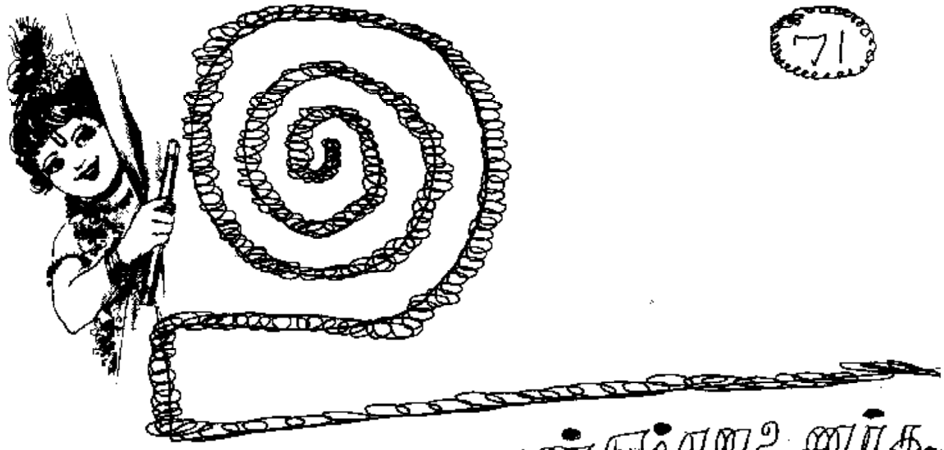

ஸ்வய அனுபவம் ஆகவேண்டும் என உணர்க.

டமாகவும்!

இங்குளெல்லாம் புதுமைகளாகவும்! பொம்மலாட்

இந்நிலையால்;

இயல்பாக மாறிவிடும்.

ஸ்ரீகுருதேவர் அருளும்!

அத்வைதமான!

அகம் பிரம்ம

பாவனையாகிய, அதுவேயாம்! யாமே அது!

என்ற **அகண்டாணம்!** பா வ னை யைத்

தைவ தானை போல் அறிவின் பாவனை செய்தால்;

72

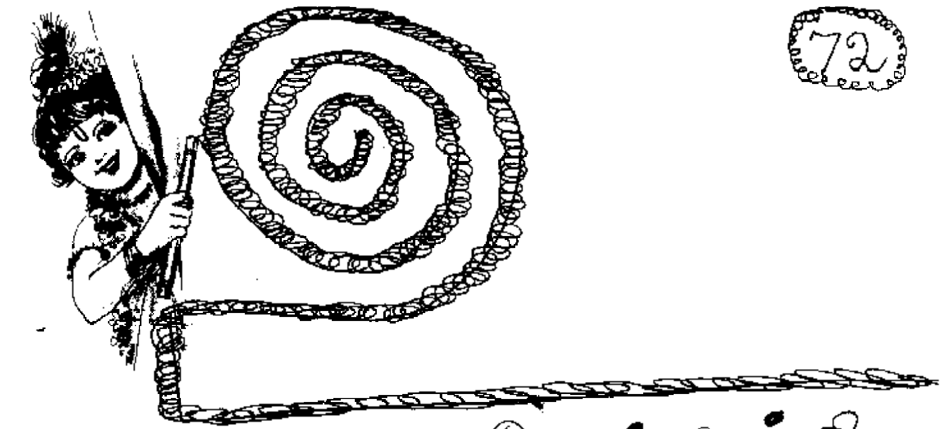

அவஸ்யம் அது ஜீவன் முக்தியே.

த்வைத / கற்பனையும் பயமும் நாசமாக

விஸிஷ்டாத்வைத பாவனை

பண்ணுவாயாக. விஸிஷ்டாத்வைதமான

சமயக்கம் நாசமாக வேண்டுமானால்

அத்வைத அகண்டாத்ம பாவனை செய்

நீ ஜீவன் முக்தனே / இது ஸத்தியம் ஸ்ரீ பாபா.

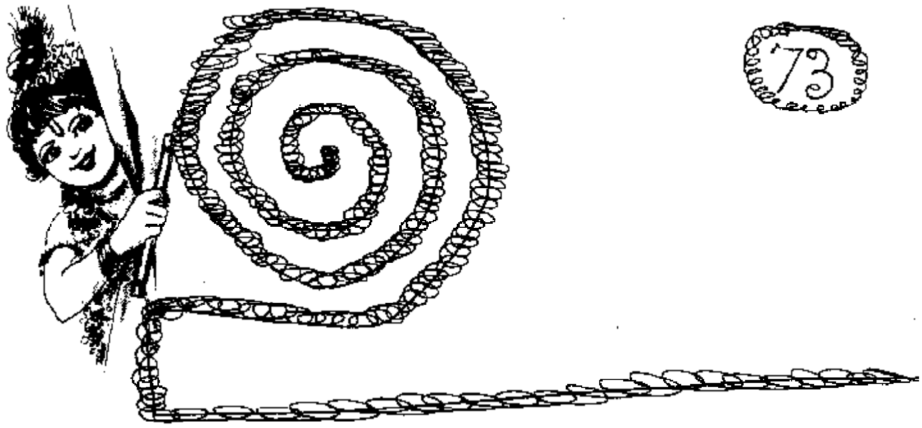

1 **குரு** :- "கு" என்றால் "ஒலி", "ரு" என்றால்
"ஒளி", அதாவது ஒலியைக்கொடுத்து, ஒளியை
ஏற்றுபவர். அவரே "குரு" ஆகும் எனஉணர்க.

2 **பரமாத்மகுரு** :- (இவரைசாமான்யகுருஎனச்சொல்வர்)
இவர் இவ்வுற தர்மத்தையும், ஸ்ரீபாகவத
தர்மத்தையும், முறையோடு போதித்து,
சாஸ்திர ஒழுக்கக்கட்டுப்பாட்டைபோதித்து

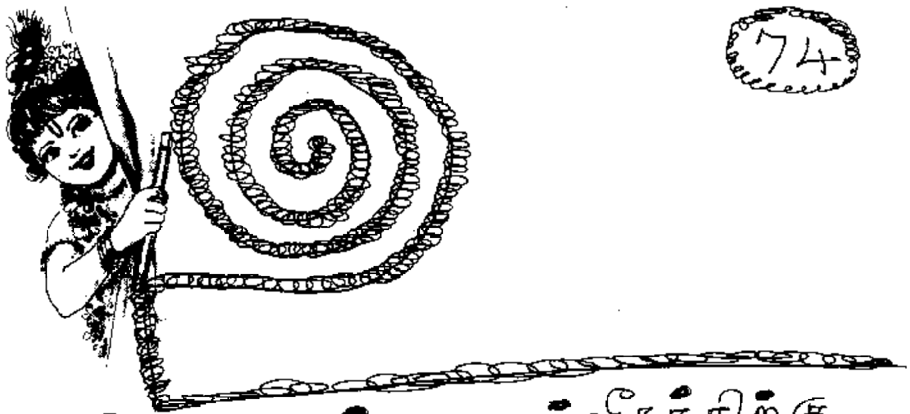

லௌகீகத்திலிருந்து தெய்வீகத்திற்கு

பதமுக்திக்கு வழிகாட்டுபவர் ஆகும்.

3 ஸத்குரு:- இவர்!

பதமுக்திக்கும் வழி காட்ட முடியும்.

பர ஜீவன் முக்திக்கும் ,, ,, .

ஆ................ற................ல்?

பதமுக்தியையும் பரமுக்தியையும் விளக்கிக்காட்டி,

பரமுக்தியாகிய ஜீவன்முக்தியையே வலியுறுத்துவார்.

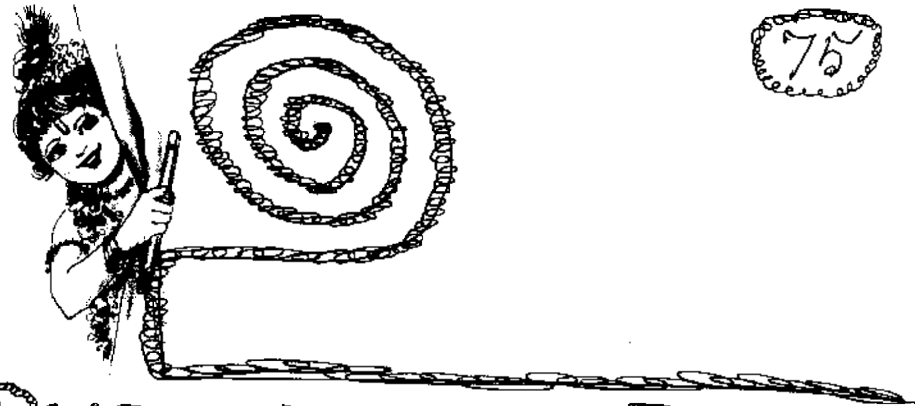

75

4 பரமகுரு :- இவர்

தற்காலிகமாக நமக்கு வழிகாட்டும்

குருவுக்கும் குருவாகும்।

இவர் தூலம் இருக்கவும், அல்லது மறையவும் செய்வாம்.

5 பரகுரு :- இவர்

ஓர் அவதார புருஷராகும்।

அதுவே தான்தானாய், மற்றொன்றாய், ஆனதாகும்.

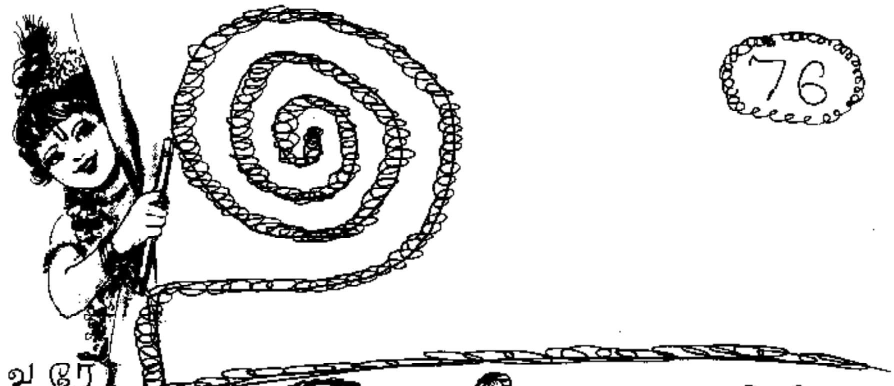

(இவரே)

இதுவே **தம் இருப்பு** நிலைக்கு

தாம் தாமாய் **விளக்கம்** தர முடியும் என

ஆதிபரிமளானந்தர் வாக்காக அறிகிறோம்.

(மற்றும் எவராலும் விளக்கம் தர இயலாது எனஅறிக)

தம் இருப்பு நிலையை தாம் உரைமுடியும்

மற்றொன்று இல்லாமையினால் விளக்க முடியாது என உரைக்க

இவருக்கு மட்டும் **ஸ்ரீ & ஓம்** (கூடாது என்றில்லை) போட இயலாது.

மற்றவர்களுக்கு உபசாரவசனமாக இவ்விரண்டும் போடலாம்.

சுருப்பு ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

77

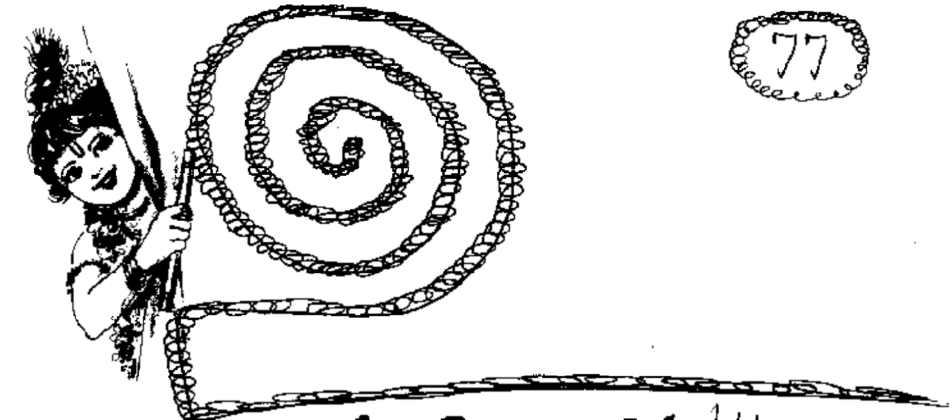

இதுவும் அதுவே !!!

ஐப்பாகுரு / நமக்குத் தாமே

ஓர் பாதையை / வகுத்துக்கொண்டவன் ஆகும்.

ஏந்த வேஷம் / தாங்கியும் வரவாம்.

அந்த ஆறைவ்அவன் " (குணம்) ஆகமாட்டான்.

இவன்எல்லோரையும் தொட மாட்டான்.

ஆறை தொட்டவரை இவன் / விடமாட்டான்.

தஜ பாபா

78

"ஒளி" என்றால் வெளிச்சம் என்பதுமட்டும் பொருளல்ல. நாமரூப விளக்கமாகிய அர்த்தம் & அனர்த்த பாவனையும் ஒளியே ஆகும் என ப்ரம்மஞானிகள் சொல்வர்.

குரு ஸ்தானத்திற்கு !!!

லோகமாயாவின் ஸ்ரீயும் யோகமாயாவின் ஓம் போடத்தேவை இல்லையென உணர்க.

ஆறாவ் உபசார தோஷம் வசனமாக அப்படிப் போட்டாலும் தோஷம் இல்லையெனவும் அறிக.

"குரு" என்றாலே "ஒலி"யும் "ஒளி"யுமாக இருப்பதால்; அதாவது "பிரணவமும்" அதன் வடிவமாகவும்" தேவை இல்லையென ப்ரம்மஞானிகள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

த ஓ பாபா.

காட்சியையும்
வார்த்தைகளையும்
மாற்றிப்பழகு.
விகார விவகாரம் தோற்றுமல்
உணர்வு ஒழியும்.

மனக் கண்களால் காணும் போது.
நாமரூபம் மாறுபடும். வேறுபடும்.
அதனால்
மறையும். அதனை ஒன்று மற்றொன்றாய் தோற்றும். (மாறும்)
அதனால் விகாரம் & விவகாரம் உண்டாகும்.
(காட்சி) (பிரச்சனை)

மனக் காதுகளால் வார்த்தைகள் கேட்கும் போது.
அர்த்தம் & அனர்த்தம் இரண்டும் தோற்றும்.

அதனாலும் விகாரம் & விவகாரம் உண்டாகும்.

இது மனோமய கற்பனை ஆகும் என உணர்க.

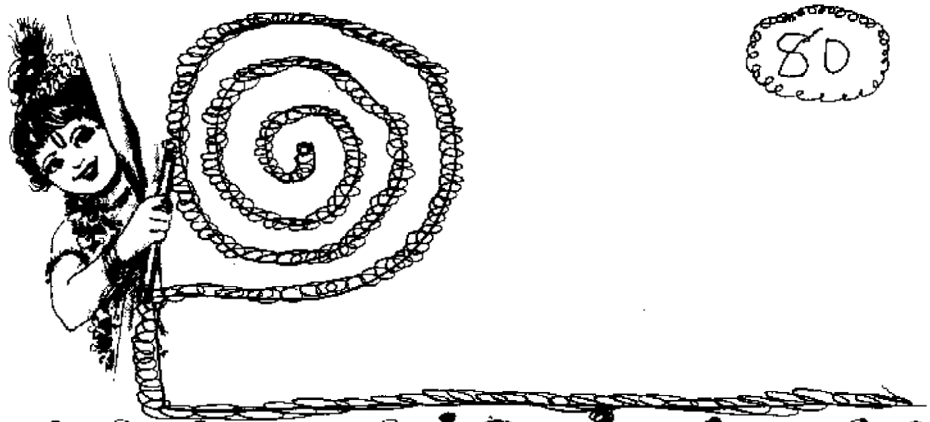

காண்பதிலும், கேட்பதிலும், உன் எண்ணமே மூலம் ஆகும்.

பயந்த கற்பனையும், தெளிந்த பாவனையும்,, வசமே என உணர்.

கற்பனை பண்ணும் போது புண்ணிய பாவம் என்னும் ஜகம் தோற்றும். தெளிந்த தெய்வீக பாவனை பண்ணும் போது, கலக்க பயம் நீங்கி ஸத்வம் மேலோங்கும்.

தெய்வீக பாவனை மேலோங்குவது சர்வார்ப்பணம் ஆகும்.

அது அகண்டான்ம பாவனையாக மாறுவது ஏற்றுவது!

உன் ஸத்குரு அருளும் யாம் அது அதுயாம் ஆகும்.

அதுவே ஜீவன் முக்தி நிலை என ஞானிகள் சொல்வர். த. பாபா.

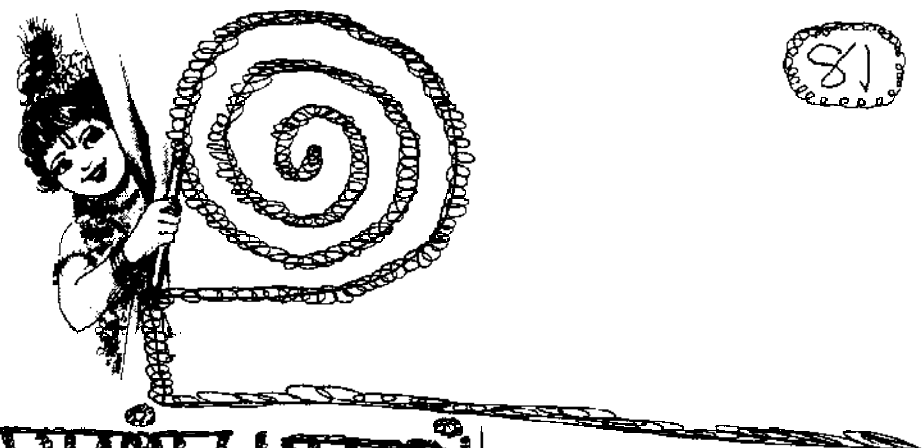

காண்பதால் | நாமரூபகாட்சிகள்

அப்படியே மனக்கண்களில் பசுமரத்தாணி

போல் | பதிந்துவிடுவதால் அதை மறக்க முடியவில்லை.

சர்வார்ப்பணம் ஒன்றிலேதான்! அவைகளி உடல்களா

அவன் | கை | புதுமைகளின்

வினை | களியாட்டம் ஆடி!

கழிகின்றது. அதனால்

„ உடல் | நசிக்கிறது என.

அறிவினால் மனதாலல்ல ஆனந்தம் அடையலாம்.

ஒ

மிருகங்கள் பறவைகள் சப்திப்பதை

82

நாம் நின்று கவனிப்பதில்லை

அதைப்போல் எங்கு ஒலிஅலைகள் சப்தித்தாலும் நம் கவனம்

அங்கு செல்லாமல் நிறுத்தப் பழகலாம்.

கேட்காஸ்! வார்த்தைகள்

மனதில் விகாரம் & விவகாரம் அடைகிறது.

இங்கும் சர்வார்ப்பணம் ஒரு ஆஜல்

ஒலிகளில், ஓசைகளில், வார்த்தைகளில்

விகார, விவகாரம் கெட்டு மாயக!

ஒலிஅலைகள் மோதுகின்றன.

இதன் பாதிப்புக்கு எவரும்! எவளும்! எவனும்!

காரணம் இல்லவே இல்லையென திட உறுதியுடன்

பிரம்மாணந்தநிலை பெறலாம். இது ஸத்தியம்.

இருப்பது ஒன்றே நடப்பது நலமே. நிஜ பாபா.

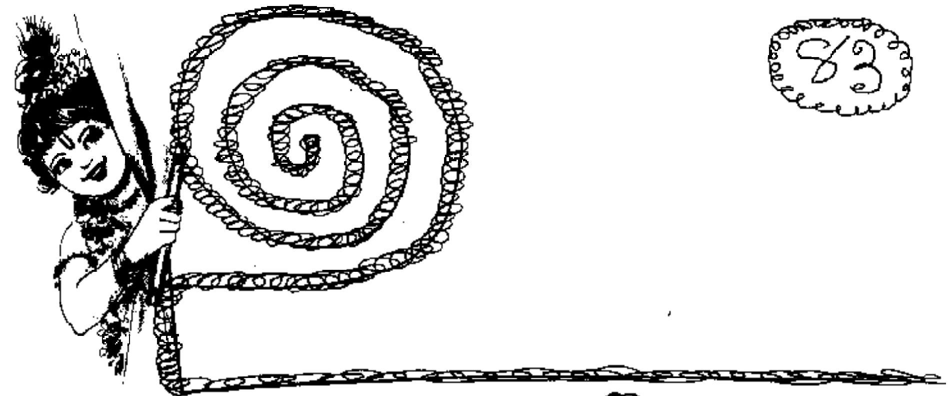

ஓர் கேள்வி :- பரமாத்மபுத்தி! தோன்றாமலும்; அப்படியே தோன்றினாலும், நிலைபெற்று நில்லாமலும், எந்த விடியும்! தேகாத்மபுத்தியே! தோன்றி, தோன்றி அலைக்கழித்தலுமாக இருக்கிறதே? இதன் மூல காரணமென்னப்பா???

வைத்தியம் :- நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே. கவனம் தேவை. நாமரூப, ஜகஜீவர்களும், மற்றும் பாண்டம், பண்டம், அணி மணி ஆபரணங்கள், உறவு சுற்றம், போக்குவரவு, கொடுக்கல்வாங்கல்.

84

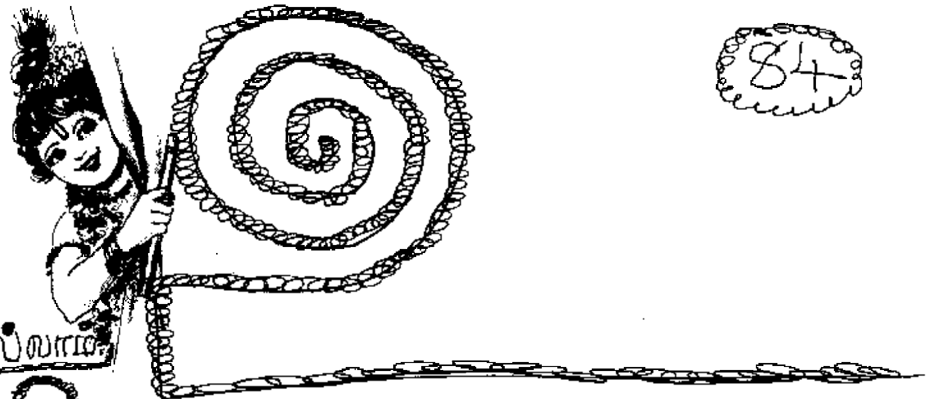

எல்லாம்

நிஜவடிவங்களாக! (காட்சி) (பிரச்சனை)

இரவும் பகலும் விகார விவகார!

நிஜயில்; ஸத்தியமாகவே தோற்றிக்கொண்டே

சர்வ சதா இருப்பதனால்; சரீரம் நான் என்பதும்!

மற்றும் பொருள்கள் எனதென்ற கற்பனையும்!

பசுமரத்தாணிபோல் மனதில் பதிந்து விட்டது.

அவைகளை இல்லையென மனம்! சொல்லியும்

மறக்கவும், மறுக்கவும் செயலில் மறுக்கிறது!

இதுவே தேகாத்மபுத்தியாகும்.

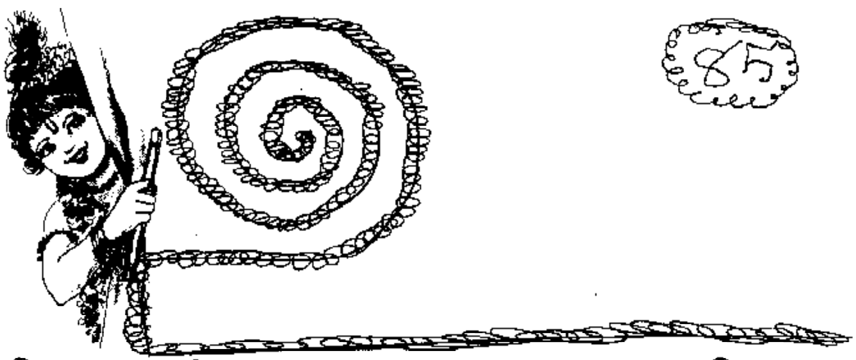

85

ஸ்ரீ பகவானையும் / அவன் செயல்களையும்

இவைகளைப்போல் / நேரிடையாக

காண முடியவில்லை. அவனும் அவன் செய்கையும் /

சூட்சுமம் / ஆகும். சூட்சுமத்தை /

சூட்சுமத்தாலேயே / அறிந்துணர வேண்டும்.

அ......தா......வ......து

நான் எனது / என்பதும்;

அவைகள் உடைமை & உரிமை கொண்டாடும்;

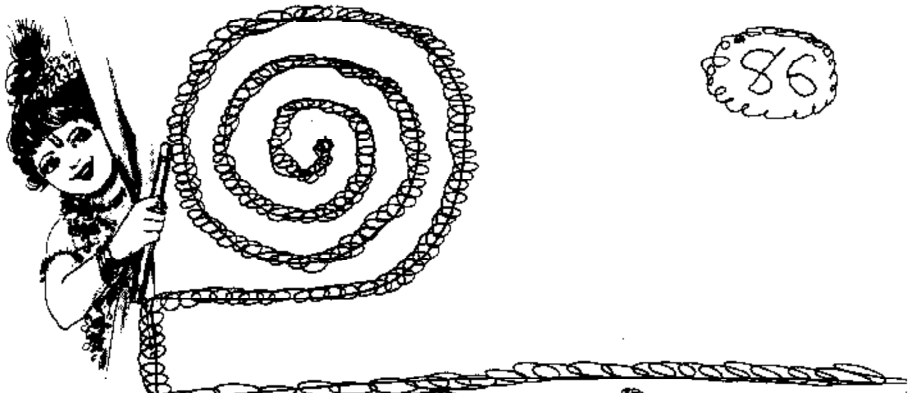

86

எல்லா நாமரூபங்களும் தாய சொரூபங்களாகும்.

ஓர் நாமரூப பரீய பகவானிடம்!

எல்லாம் நீ என்பதும் எல்லாம் உனது என்பதும் நீ சூக்ஷ்மம் காண் என்பதை நன்றாய் உணர வேண்டும்.

அங்கு நீ வெறும் ஸ்வய அனுபவமும் சூட்சுமமே.

அறிவால் உணர முடியுமே தவிர; மனதால் (மனக்கண்களால்) காண முடியாது என்பது லக்ஷியமே

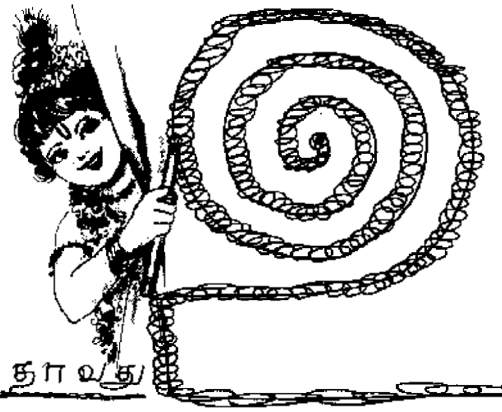

அதாவது

நேற்று எப்படி இருந்தோம்? இன்று

எப்படி இருக்கிறோம்?? என்ற ஸ்வய சோதனையே

சூட்ம அறிவின் (ஸ்ரீ பகவான் இருப்பின்)

நம்பிக்கையின் வைராக்கியமாகும்!!!

மனம் & புத்தி & சித்தம்! என்னும் இம் மூன்றும்!

தூலங்களிந்தான் நம்புமேயன்றி, சூட்சுமத்தை

நம்ப! மறுக்கும் என்பதே உண்மையாகும்.

காண்பதும், கேட்பதும், அதுபற்றிப்பேசுவதும்!

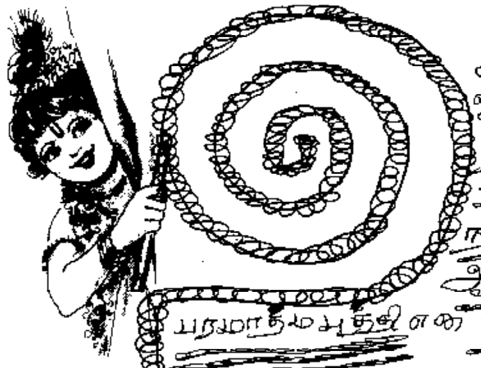

88

சரீரத்தையும்
உடைமைகளையும்
நான் எனது என
பாராட்டுவது தேகாத்மபுத்தி.
நாமரூபங்கள் கெட்டழிந்து
ஆத்மாவே நாம் என உணர்வது
பரமாத்மபுத்தி என உணர்வாய் உணர்க.

இரவும் பகலும் எந்தவிநாடியும் அநுபவ
பழக்க, வழக்கம் (பேச்சு) (செய்கை) தூய வடிவங்களால்
நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதால்தான்!!!

சரீரத்தை நான்! என்றும்; மற்றும்
பொருள்களையும், உறவுகளையும், எனது!
என்னும்; தேகாத்மபுத்தி யானது!
மறக்கவும், மறுக்கவும் முடியவில்லை
என்பது உலக
உண்மையாகிவிட்டது என அறிக.

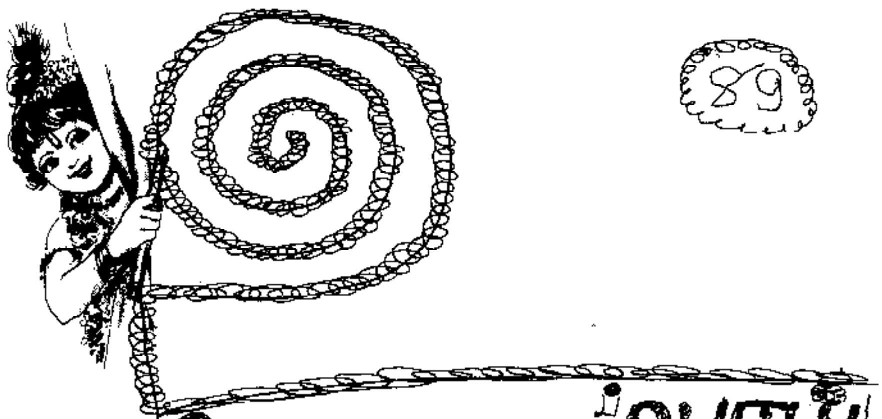

89

நாமரூப உலகைப் பொய் யென தள்ளிவைக்காதீர்!!!

சூட்சுமத்தை / சூட்சுமத்தால் (அறிவால்) அறிந்துணர முடியாது; என்பதே சத்தியம்.

காரணம்:— ஸ்ரீபகவானையும் / அவன் செயல்களையும் / உன் வாழ்க்கையில் நடைபெறும் மாற்றங்களை அதாவது உன் ஸ்வய அனுபவங்களை / வைத்துத்தான்; ஸ்ரீபகவான் உணர் என்றும்.

90

இ கண்டுணரும் நிலை

உலகையும்!
அதன் இயக்கத்தையும்!
அவனையும்! அவன் இயக்கமாகவும்! உருவாக
நான்பதே கண்டுணரும் நிலையாகும்.

அவன் செயல்கள் ஒன்று என்றும்
அவனன்றி அணுவும் அசையாது,
அவனும் நானும் ஒன்றாகும்
ஸத்தியமாய்! கண்டுணரும்!
நிலையற்றால் மட்டும்;
பரமாத்மடுதல்!
தோன்றுமே யல்லாது வேறென்றால்
தோன்றுது என்பதே ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!! ஸத்தியம்!!!
இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

த பாபா

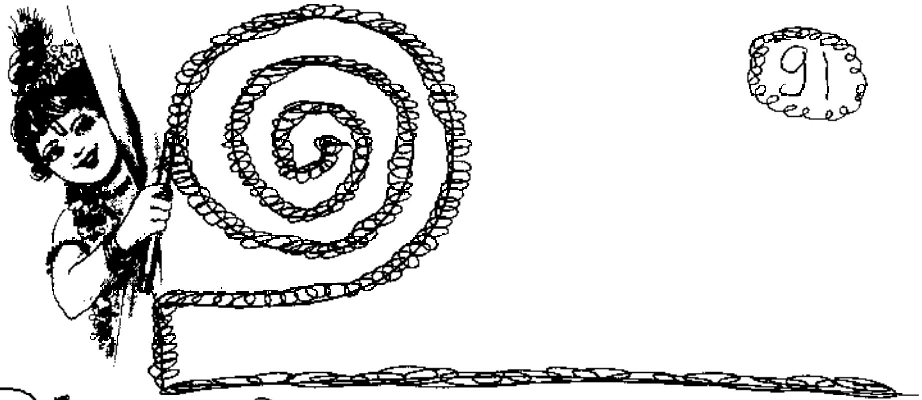

ஓர் கேள்வி:— குருதேவா! ஓர் சிறிய
கேள்வி. இறை & குரு! கிருபை! என்ற
கருணை! ஓர் சாதகனுக்குக் கிடைக்கும் போது,
அவனுடைய **வினை & விதி!** தடை
செய்ய முடியுமா? தடையை உடைத்தும்
இறை & குரு! கிருபை! என்ற கருணை
கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டா?

வைத்தியம்:— இறை & குரு! கிருபையின்
கருணையானது **ஓர் நீர்ப்பரப்பு!** ஆகும்
பிரவாகம்! அல்ல என உணர்க.
(பிரவாகம் என்றால் ஓடும்)

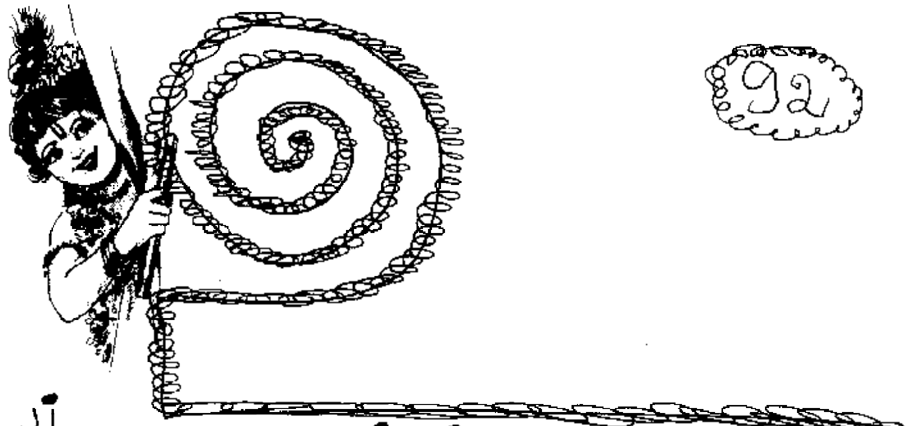

92

(நீர் பரப்பு என்றால் பள்ளத்தை மட்டும் நிரப்பும்)
(மேடான பகுதியை, உடைக்காது. கரைக்காது)
பொறுமை / சகித்தல் / பணிவு / விட்டுக் கொடுத்தல் /
ஆகிய, இச்சாதனையால்; மேடு பள்ளமாகும்.
அதாவது **வினைவிதி** மாறும்!
மறையும்! வினை & விதி மாயா & மனதின்
காம காரியமாக இருப்பதால்; இயல்பாக
மாறும். பின் மறையும். மேலே கூறிய நான்கினையும்
வினை & விதியின் / கடுமை & கொடுமை நாசமாகும்.

— ஸ்ரீ பாபா.

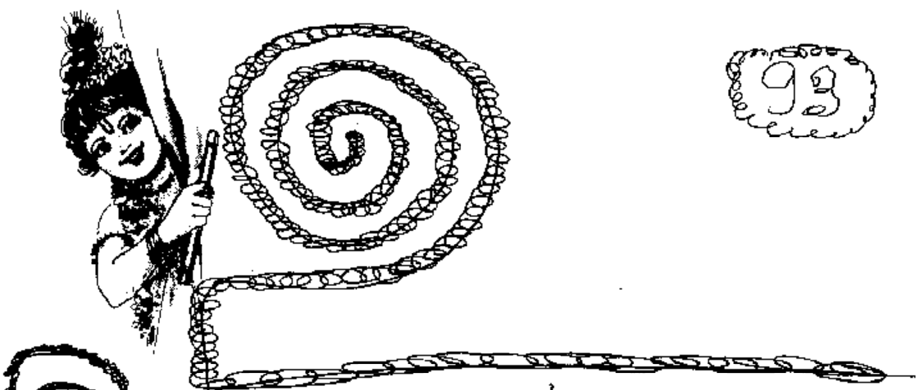

93

இறையரு கருணையின் திருவுளமை நீர்ப்பரப்பு என்றும்; ஒரும் பிரவாகம் அல்ல " சொல்லக்காரணம்:- ஜீவத்வத்தை நாசம் செய்யும் பணியில் இந்த ஜீவனுக்கும் ஓர் பங்கு உண்டு என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைந்தது என உணர்க.

அத்வைத தனது முயற்சி!

என்பது இதுதான் என உணர்க.

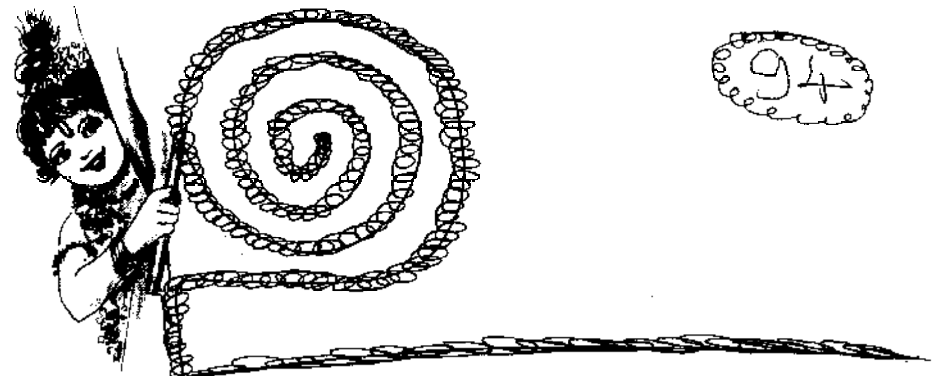

94

இந்த சாதகன் எப்படி முயற்சிக்கிறான் என்றால்

கொஞ்சி, குலாவி மனதால்

யாம் நாமரூப ஜகத்தோடு வாழ வரவில்லை.

,, மனதை அழிக்கவே வந்தோம்.

பக்தி வேண்டும். அல்லது முக்தி வேண்டும்.

என்ற ஏக்கம் & உருக்கம் பெருக்கத்தோடு!

கண்ணீர்

கதறிக் கதறி அழும் கண்ணீரானது, மனமேட்டைக் கரைக்கும்

ஜபதபத்தால் மனம் பக்குவமாகுமேயன்றி மனம் அழியாது. கரையாது

இறைகுரு கிருபையின் கருணை என்ற ஜலமும் இவன் கண்ணீர் ஜலமும் ஒன்றாக இணைந்து இவன் வசீயத்தை நிறைவேற்றி வைக்கும் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

பாபா

ஹரித்வாருக்கு! சென்று வந்த

இரண்டொரு நாளில், இரவு ஒருமணி சுமாருக்கு மூன்று குரல்கள் ஓர்மித்த நிலையில் வந்தது.

கொழந்தே தாஸி! அது

என்ற குரலாகும்.

குரல் கொடுத்தவர்கள்:- ஸ்ரீ பிரம்மதேவன்! ஸ்ரீமந் நாராயணன்!! ஸ்ரீ சிவபெருமான்!!! ஆகிய மூவராகும். அப்பைத்தியம் மும்முறை நாராயணா என ஸ்மரித்த நிலையில், குரல் வந்த திசையை நோக்கிய நிலையில்

ப்ரபோ!!!!!!!! என

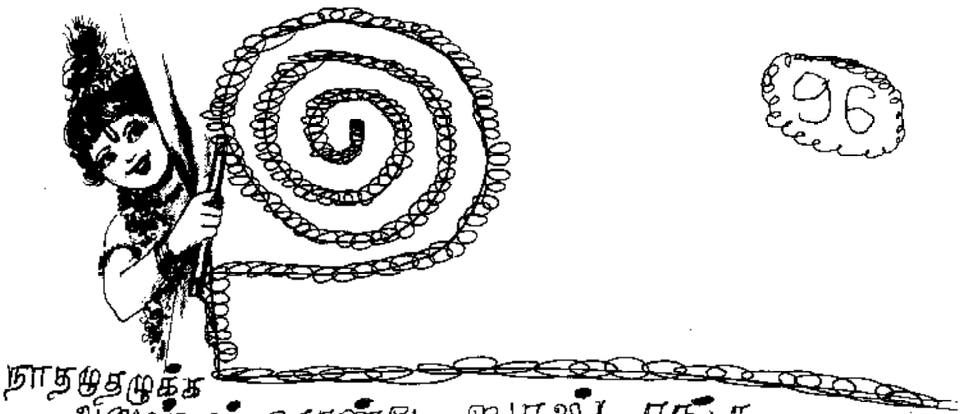

96

நாதமுதழுக்க அழைத்துக் கொண்டே ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தது.

ஸ்ரீ சிவபெருமான் :— என்ன கொழந்தே! நலமா?

வைத்தியம் :— ஹே மஹாதேவா! நலமாகவும், சுகமாகவும், ஆனந்தமாகவும், வைத்துள்ளீர்கள். ஆகவே யாம் ஆனந்தமயமே பெருமானே.

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன் :— ஹே அன்பான தாஸி! உடல் சற்று நலிவடைந்தது போல் தோணுகிறதே. உண்மைதானா?

வைத்தியம் :— உடலுக்குரியவர் தாங்கள். ஆகவே உடலைப் பற்றிக் கேட்கிறீர்கள். ஹே பிரம்ம சொரூபமே! உடல் என்றால் ஜீரணிக்கப்பட ஒன்று தானே? அது எத்தேடு கெட்டால் என்னயிரவோ? அதைத் தாங்கள் கொடுத்த வேஷத்தில் ஆனந்தமாக நடிக்கிறேன். அந்த எமதயன் தன்னனின் **மாயாவிளை!** திரம்ப நடிக்க முடிகிறது சிருஷ்டியான் முதல்வனே.

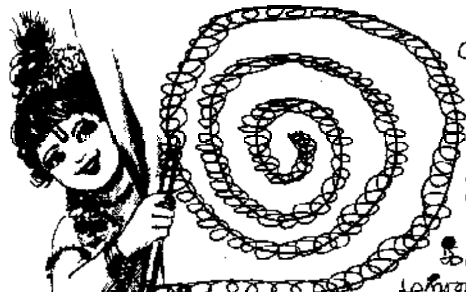

எங்கள் மூவரையும் தொழில் கர்த்தாக்களாக இக்கலியில் பிரித்தார்கள். உலக நன்மைக்காகவே என உரைக்க வேண்டும். மற்றைய மூன்று யுகங்களிலும் நாங்கள் மூவரும் ஸத்குருவே என உணர்க. அக்காலங்களில் எங்கள் மூவரையும் பிரிக்க இயலாது என உணர்க.

97

ஸ்ரீமந் நாராயணன்:- ஹே கள்ள நாடகக் குழந்தாய்! அதென்ன கண்ணனின் மாயா? அவ்விருவரிடமும் மாயா இல்லையா? நன்மை மட்டும் பிரிக்கிறாய்?

வைத்தியம்:- ஹே தயாநிதி! தயா ஸாகரா! கருணைக் கடலே! மூவரிடமுமே மாயா உண்டுதான். ஆனால் உன் தொழிலுக்கு அது அதிகம் தேவைப்படுகிறதை இந்த ஞானம் அறியும் மாதவா.

ஸ்ரீமந் நாராயணன்:- இருந்தாலும் எங்கள் மூவரையும்! பிரிக்க முடியாது! பிரிக்க இயலாது!! பிரிக்கக் கூடாது!!! குருஸ்துதியில் எங்கள் மூவரையும் ஸத்குரு ஆக்கினானே

காரண சொரூபம்:
ஸ்ரீவைத் குருஆகும். 98

காரிய சொரூபம்:
திரிகர்த்தாக்கள் ஆகும்.

காரணம் இயக்கத்தின் ஆதாரம். காரியம் இயக்கமாகும்.

உணர்த்தப்படுகிறது? மேலும் இக்கவியில்

நான்! ஒன்றாக இருந்த வேதத்தை!

ஜீவ! நன்மைக்காக நான்காக (ஸ்ரீமஹான்கள்.) பிரித்தார்கள்

காரண சொரூபமான ஸத்குருவானவர் எங்களை

காரிய சொரூபங்களாக தொழில் கர்த்தாக்களாக

ஆக்கிக் கொண்டார்கள் ஸ்ரீமஹான்தான் என அறிக.

ஸ்ரீபிரும்ம தேவன்:— ஹேநாபி அடிகளே!

எந்த விதடியும் நாங்கள் மூவரும் அங்கமே! ஆவோம்.

என உணர்த.

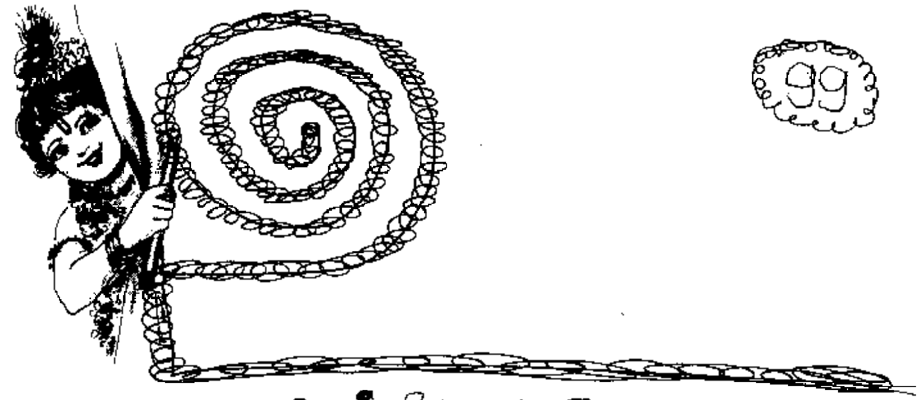

99

எங்கள் மூப் பெரும் சக்திகளே உலக ஜீவ! இயக்கத்திற்கு ஆதாரம் உடையது என்ன உணர்க.

சக்திகளின்! இயக்கமே எங்கள் மூவரின் இயக்கமாக பேசப்பட்டு காரண! சொரூபத்தை! காரிய! கர்த்தாக்களாக ஆக்கி விட்டார்கள் ஸ்ரீமான்கள். அதுவும் உலக நன்மைக்காக என உணர்க.

வைத்தியம் :- ஹே பரம்பொருளே! இதில் நன்மை என்ன இருக்கிறது? அதை சற்று விளக்கவும்.?

ஸ்ரீசிவபெருமான் :— தெரியாதது போல் கேட்கிறாயே மைந்தா?

மைந்தியம் :— ஹே கருணைக்கடலே! யாம் சொல்வதை விட, தாங்கள் திருவாக்கால் வருவது வெகு வெகு சிரேஷ்டம் பகவானே!!!

ஸ்ரீசிவபெருமான் :— கவனமாகக் கேள் குமாரா. காரணம் வேறு. காரியம் வேறு. காரணம் ஒன்றுதான். காரியம் பலப்பல.

காரணம் :— மண் / காரியம் :— பாண்டம்!

அதைப்போலவே காரண கர்த்தா வேறு.

காரிய கர்த்தா வேறுதான். எப்படி என்றால்???

காரண கர்த்தா :— ஸத்குரு. / ஆகும் என உணர்

காரிய கர்த்தா :— தரிசனார்த்திகள் / ஆகும்.

101

கலியுகத்தில் மட்டும் திரிகர்த்தாக்களும் தொழில் கர்த்தா ஆகும். மற்றைய மூன்று யுகத்திலும் ஸத்குருவே ஆகும் என்பதிலிருந்து நீங்கள் யாக்காக அறிகிறோம். காரணம் :— மனமும் கலியும் பிரவர்த்தி ஆனதே இக்கலியுகம் தான் என அறிக.

ஸத்குரு என்பவர் இயக்கம் அற்றவர் என்றும். இயக்கம் உற்றவராக பேசப்படுகிறீர் ஏனையோர்க்கு. அதுவும் உபசார வசனமே. உண்மை அறிவ.

இதன் காரணம் :— அத்வைதகுருவே இவர். சாமான்ய குருவாகவும் இவர் இருக்கவும் இயங்கவும் முடியும்! இப்படியே நாங்கள் மூவரும் என உணர்க.

அத்வைத ஜீவன் முக்திக்கு இவர் ஒருவரே நிகரானவர்.

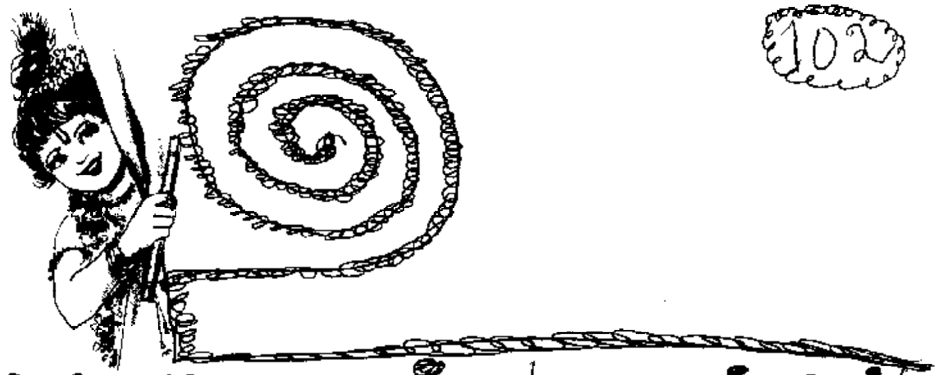

அவர் பரகுருவுக்கு! சமமானவர் எனவும்!

அநுபவ ஞானிகளால் பேசப்படுகிறது என உணர்க.

அந்த ஸத்குருவும் பரகுருவும் நாங்கள்! ஓ வ ரும்

ஆவோம் என ஸத்தியமாக உணர்க.

ஸ்ரீமந்நாராயணன்:— ஹே தாஸானுதாஸனே!

இக்கலியுக! மாற்றத்தை வைகும்!

அறியார். அறிய முடியாது. நீ/அருமை

ன!

எங்கள் அம்ஸமும்! அதனினும் அதிகமானவ

னைதவும்

இருப்பதால் இந்த ரகஸ்யத்தை உனக்குச் சொன்னேம்.

வைத்தியம் :- மூவர் திருவடிகளிலும் மாறிமாறி விழுந்து நமஸ்கரித்து, கண்ணீரால் அவர்கள் திருவடிகளை அலம்பி சுத்திகரித்து, அழுது புலம்பிய நிலையில்;

போதும் பரம்பொருளே போதும்! போதும் பரம்பொருளே போதும்! போதும் பரம்பொருளே போதும் இதற்கு மேலும் விவகாரிக்க வேண்டாம் தாங்கள் மூவரும் இந்த ஏழை வைத்தியத்தைத் தேடி வந்த காரியத்தை மட்டும் சொன்னால் போதும்.

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன் :- உன்னைப்பற்றி எவரையும் பேசவிடாமல் தடுத்துக்கொண்டே வருகிறாயே காரணம் என்ன மறைஞு பாவா??? அடி ஆழ ஐலத்தில் சென்று காற்று (குசு) விட்டாலும் அது மேல்மட்டத்திற்கு வந்துதானே ஆகவேண்டும் என்பதை நீ அறியாததா? இன்னமும் உன்னைப்பற்றி உன் மெய்யன்பர்கள்

உ

உன்னை உள்ளபடி 104

கண்டுணர்ந்தும்,

உன்னை (உன்னிடம்)

உள்ளபடி உள்ளதை

அவர்களால் வாக்கால்

பேசமுடியவில்லை. அப்படி பேசினால் அவர்கள்

உன்னை உள்ளபடி உணரவில்லையென உணர்க.

தெரியாமல் இருப்பார்கள் என எண்ணுதியா?

பெரும்பாலும் **அனேகர்** நிறைநிலை

பெற்றுவிட்டார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள்

உன்னுள் அடக்கந்திறல். அவர்களும் அடங்கி

வெளி உலகிற்கு தோற்றமும் **நீறுபூத்த**

நெருப்பு போல் **உள்ளே!**

எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் மூவர்

மட்டுமே அறிவோம் திருவடி!!!!!

நீயும் அறிவாயே தானே.

இப்படி கண்டோம். 105

அப்படி „

என வாக்காலே சொன்னால் உ

மனக்கண் இன்னமும் மறையவில்லை

அறிவுக்கண் இன்னமும் பிரகாசித்து

வில்லையெனப் பொருள்படும். ஆனால் அவர்கள் அறிவுக் கண்ணோடு இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் உணர்வதை உன்னிடம் சொல்வ;

அவர்களால் இயலவில்லை கொழுந்தாய்!!!!!

உன்னை உன் ஸத்யவாக்கினுள்

அவர்கள்! கரைந்து கலந்து

கொண்டிருக்கிறார்கள் கொழுந்தாய்!!!!!

ஆகையால் உன்னை முழுமையாக அவர்கள்

உண்மையடி உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

இனி அவர்கள் உணர! வேண்டியதொன்றில்லை.

ஆ..........ஹ..........ஹ!

வினை & விதி வசம் அமைந்துள்ள தூலமயக்கம்!

தரணி

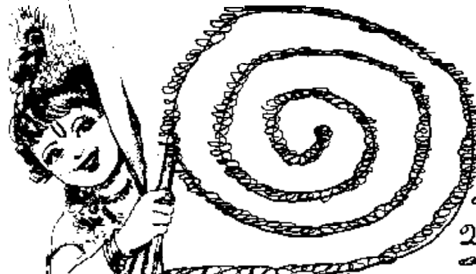

தன்னடக்கம் (106)

அவர்களிடம் இருக்கிறது. ஆ ஊ வ?

வினை விதியின் செயல்கள் இருப்பதால் அறியாமை இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. ” அவர்களிடம் இல்லை.

அவர்களிடம் ஒன்றிருக்கிறது. அதுவும் மறை மயக்கமல்ல.

அறிவின் மயக்கமாகும்.

நைவேத்தியம் இடைமறித்தது எம்பெருமானே!

அறிவில் மயக்கமேது?

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன் :— மனம் நசித்து அறிவாகும் இடைநிலை முழுவதும் மனமே ஆகும்.

அதை அறிவு என உபசாரமாகச் சொல்லலாம்.

ஆகவே மனமே! அறிவு!! அறிவே! மனம்!!

அதேபோல் அறிவு நசித்து பேரறிவாகும் இடைநிலை முழுவதும் அறிவே ஆகும்.

107

உ

உண்ணிடம்
உன்னைப் பற்றி
உணர்வதை
அவர்களால் சொல்ல
இயலவில்லை. காரணம்:—
பயம் | அல்லவென அறிக.
உன்மீதுள்ள பக்தி | எனமட்டும் அறிக.

கடைசி | வரையிலும் அறிவே.

மனமும் அறிவும் ஒன்றே. அதைமாற்றி மாற்றி சொல்ல
முடியும். ஆனால் பேரறிவை மனம் என அறிவு நினைக்க
இழுக்க / முடியாது. ஆனால் உபசார வசனமாக
அறிவாகச் சொல்லலாம். மனமாக சொல்லக் கூடாது.

வைத்தியம்:— கடகடகடகட வென சுற்று பலமாகவே
சுற்றிவிட்டது எம் ஸத்குருவின் பரிபூரண
திவ்ய சொரூபங்களே
உங்கள் மேவரின் திருவடிகளிலும் சாஷ்டாங்க
நமஸ்காரம் செய்கிறோம் எனச் சொல்லிய நிலையில்
,, செய்து; பரிபாகுவாகி
சென்னிகூடி எழுந்தது
அப் வைத்தியம். மையி

பல நூற்றுக்கணக்கான குரு ஸ்துதிகளில் (108)

நம் ஸ்ரீ பிரம்மதேவனால்

ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்ட

இரு குரு ஸ்துதிகளே இன்று

ஆனந்தமாக ஓங்கி வருகிறது

என உணர்க.

ஸ்ரீ சிவபெருமான் :- நாங்கள் மூவரும்

உன்னைத் தேடி வந்த காரணம் என்னவென்றால் ???

உன் **அன்பின் குடில்!!!!!**

உன் ஸத்குரு ஸ்ரீ வேதவியாச பகவானால்!

நிர்மாணிக்கப்பட்டது!

என உணர்க.

உன் அம்ஸ கண்ணாலே! **நடைபெற்று**

வருகிறதென அறிக. குரு ஸ்துதி இரண்டும்!

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவனால் இயங்கிக்கொண்டு

வருகிறதென்று உணர்க. இதில் முக்கிய குறிப்பு

என்னவென்றால்?

ஸ்ரீகாவிரி அன்னையின்
பணிவான வேண்டு 109
கோளாவ் அன்பின்
குழல் காவிரியின் கரை
ஓரமாக நிர்மாணிக்கப்பட்டது.
ஸத்குரு வேத வியாச பகவானால்
ஸ்தாபிதம் ஆனதும்; அன்னையின் வேண்டு
கோளாவது:-

காவலங்களிலும்;

பாராயண!

ம்

பிரசாதம் மற்றும் பூஜை

உரை!

சிரத்தையுடனும் தங்கு தடையின்றி;

குருப்துகி இரண்டும்!

பாடப் படுகிறது. அந்த ஓர்மித்த இசையில்;

தேவலோகம் / கைலாயம் / வைகுண்டம் / பிரம்ம லோகம்

ஆகிய நான்கிலும் உள்ள அனைவரும், சிரக்கம்பம் செய்து கொண்டு; பிரசவிக் கரம் சுப்பிய வண்ணம்

இ ஸ்ரீ திருமுக 110 மண்டல தர்ஸனம் உன் மெய்யன்பர்களுக்குத்தேவை. மெய்யன்பர்களுடைய திவ்விய தர்ஸனமும் / ஸ்ரீபாதஸ்பரிஸமும் / நிர்மால்ய புஷ்பமும் எமக்குத் தேவை கொழுந்தே.

எழுந்துநின்று! வந்தனம் செய்தவண்ணம்; நாங்களும் ஓரலித்துச் சொல்லுவோம்.

அவ்விரு குரு ஸ்துதிகளும் / எங்கள் அவரையும் பாவனம்! செய்கிறது கொழுந்தே.

ஸ்ரீமந் நாராயணன்: — உன் மங்கள ஆரத்திப்பாடலானது அஸதோமா ஸத்கமய என்ற மூலமந்திர! பாடலின் இசையோடு அர்த்தபாவனையோடும் முடிவில்,

பூர்ணமத: பூர்ண மிதம்; என்ற பரிபூர்ண நிறைவோடு அமைந்து தெய்வீக ஆரத்தியுடன் நிறைவு பெறுகிறது.

இப்படி ஓர்மித்த நிலையில் நடைபெறுவது, எந்த ஆஸ்ரமங்களிலும், மடங்களிலும், ஆலயங்களிலும், இல்லவே இல்லையென பிரமாணமாகச் சொல்வோம்.

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன் :- ஹே அன்பானதாஸானுதாஸனே! பக்தாளின் ஸ்ரீபாததூளியே! நீ தாங்கி வந்துள்ள தாவமானது, சிவகாலங்களுக்குள்ளாகவே தான் ஜனணித்து வருவதாகத் தோற்றுகிறது. இது உன்னுடைய

தூய்மைபற்றிட ஸ்ரீபிரம்மதேவன்!
கேட்ட கேள்விக்கு 112
அம்மைத்தாயம்
சொன்ன பதில் :—
ஹே தேவாதிதேவனே! விதிப்படி
நாடகத்தை நடத்துபவனே!
இக்கேள்வியை கேட்டால்? நடிப்பவன் என்ன
பதில் கூற இயலும் பிறரோ?

நாடகம்! என நாங்கள் முழுவதும்
உணர்கிறோம். அது தேவபிரம்மரகஸ்யமாகும்.

ஸ்ரீசிவபெருமான் :— எம் அன்பான திருவடி! உன்
ஸ்ரீ குருதேவர் உணர்த்த; நீ உணர்ந்து
உன் அன்பான குழந்தைகளுக்கு உணர்த்திய

மஹாவாக்கியமந்திரம்

எல்லாம் நீ

என்பதாகும். இதனைப் பெரும்பயனும்! அதனுடைய
ஆற்றலும்! அதன் இறை & குரு & பர! சக்தியும்.

113

எங்கள் மூவராலும் எடுத்துரைக்க இயலாது

ஆ.......... ய.......ஹோ!

ஸ்ரீபிரம்ம தேவன் :- ஹே தஸ்! தாஸனே! தாஸானு தாஸனே!
நீ சர்வசதா முழு மூழுத்துக் கொண்டிருப்பதை
நாங்கள் மூவரும் ரசித்து அனுபவிப்போம்.

அதுயாதெனில் :- உன்னுடைய வயோதிக

கிழட்டு குருதேவராகிய!
ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவராகிய!
மஹானுபாவன் சொன்ன அதிஉன்னத மந்திரமாகும்.
அது பரிபூரண சரணாகதியாகிய சர்வார்ப்பணமாகும்.
அது யாது எனில்?

114

உண்மைப் பகைமை

,, ,, ஆயுதம்!

உ ,, ,,க் கருவி!

நீ சாரதி இது ரதம்!

ஆக்குவாயோ? அழிப்பாயோ! உனக்கே பெருமையும், சிறுமையும்! எல்லாம் நீயே!

இப்படிப்பட்ட அதீதமான, அபூர்வமான, அதீத சக்தி வாய்ந்ததான, மந்திரங்களை இதுவரை எவரும் முறைப்படி கற்றதும் இல்லை. அனுபவித்ததும் இல்லை.

ஆகவே தான் உன் வாக்குக்கும்! செயலுக்கும்!

அதீதசக்தி! இருக்கிற தென்பதை

நாங்கள் மூவர் மட்டுமே அறிவோம் கொழந்தே

இதில் சூறிய நிலையில்

சாதனை செய்தால் அது சர்வார்ய்யமைம் என்ற

பரிபூரண சரண கதி ஆகும்!

இப்படிச் சாதனை செய்தாலொழிய இக்கலியில்

கதி மோக்ஷம் இல்லவே இல்லை.

ஜீவன்! நாசமாவதற்கு. அதாவது

” கர்த்ருத்வம் ”

அதுதான் ஒரே வழி.

116

ஸ்ரீபாத சேவை என்பது
எங்கோ ஒரு சில
இடங்களில் "
குருமார்கள் "
சிஷ்யர்களுக்குத் தகுதி
கண்டு கொடுக்கப்படுகிறது.
ஆனால் அன்பின் குடியில் நடைபெறுவதாவது:

ஸ்ரீசிவபெருமான் :- **அன்பின்**
குடியில் / ஆன்ம அனுபவ சாதனையென
இரண்டு வழிகள் / முக்கியமாகவும்; **அதி** /
சிறப்பாகவும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது
என உணர்வால் உணர்கிறோம் எம் திருவடிதாங்கியே /
அவை யாது எனில்?

ஸ்ரீபாதநமஸ்காரம் /
ஸ்ரீபாதசேவையும் / **ஸ்ரீபாதுகா**
சேவையும் // என இரண்டாகும்.

உ

117

ஆண் பெண் பேதம் இல்லாமல் நீ நான் என பேதம் இல்லாமல் மனம் சிவனே! அறிந்து

அனைவருக்கும் பாதசேவை ஏனோ முக்கியப் படுகிறது. இதை எவராலும் கண்டுணர முடியாது என அறிக. அவரே அறிவார்.

இம்மண்ணும் எந்த ஆஸ்ரமங்களிலும்; மடங்களிலும், ஆலயங்களிலும்; தர்மஸ்தாபனங்களிலும்; சாதனைக் கூடங்களிலும்; காணப்படவில்லை. அதிலும் அதிஅதி குறிப்பானதும்; கவனிக்கக் கூடியதுமானதும்; மனித **மண, மாண, மன**

குணதோஷ கிருமி நாசினியான!

பாதுகா சேவை! குறிப்பிடத் தக்கதாகும்!

மனித இனம் அவக்ஷியப்படுத்தும் ஒன்று;

லக்ஷிய சேவை! எனக் கருதப் படுகிறது.

இது இவ்வுலகத்திலேயே இல்லாத ஓர் புதுமைமிகு பழைமை எனக் கருதுகிறேன்.

ஸ்ரீமந் நாராயணன் :— கொழந்தே! தாஸியிலும்
தாஸியே :— இந்த ஸ்ரீபாதுகா சேவையானது,
எம்ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதார காலத்தில், பாண்டவர்கள்
இந்திர பிரஸ்தத்தில் நடத்திய ராஜசூய யாகத்தில்
யாம் யாரும் அறியாமல், சென்றிருந்த சமயம்;
யாகத்திற்கு வந்திருந்த அனைவரின்
ஸ்ரீபாதுகைகளையும்! ஒவ்வொன்றாக எடுத்து
பாதுகா **தாஸியை!** எம்சிரசில் கொண்டு தட்டித்
எம்பீதாம்பரத்தால் துடைத்து; ஜோடி ஜோடியாக
இணைசேர்த்து! வரிசைக் கிரமமாக
ஒழுங்குபடுத்தி அதனைப் பேரானந்தம் அடைந்தோம்.

119

அதே ஸ்ரீ பாதுகா சேவையை!
ஸ்ரீ அன்பின் குடியின் அன்பர்கள் மட்டும்.
செய்வதாக உணர்கிறோம். மற்றும் எந்த சாதகர்
களும் இந்த சேவை செய்வதில்லை. மாறாக
அலட்சியம் செய்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ பிரம்ம தேவன்:- மேலும் ஸ்ரீ பாத நமஸ்காரம்
என்பதும், அன்பின் குடில் மெய்யன்பர்கள்
மட்டுமே! செய்கிறார்கள். ஆண் & பெண்!
பெரியவர் & சிறியவர்! கணவன் &
மனைவி குழந்தை! என்ற பேதம் காணமல்!

உ

எல்லோரும், எல்லோரையும் இறை

ஸ்ரீ குரு ஸ்வரூபமாகவே

உணர்ந்து விழுந்து நமஸ்காரம் செய்வதென்பது;

திரிலோகத்திலும் இல்லையென்போம்.

ஐயப்ப ஸ்வாமியின் பக்தர்கள் பாத நமஸ்காரம் செய்வது
என்பதும் இரண்டு மாத்ரமே ஆகும் என அறிக

இந்த ஸ்ரீ பாதுகா சேவையும், ஸ்ரீ பாத நமஸ்காரமும், அபிமானம், வெட்கம், கூச்சம், மானம், சூடு, சுரணை, லஜ்ஜை, ஆகிய ஜீவன் என்ற தத்துவத்தை, சர்வ நாசம் செய்யும் என்பதில் அணுஅளவும் சந்தேகமில்லை.

2

ஸ்ரீமந் நாராயணன்! எமதய்யன் திருடனாகிய

கண்ணனாக மாறினன். கொழுந்தே **பாபா!**

முடிவுரையாக! யாம் கூறி

இதை நிறைவு செய்கிறோம். தன்னுள் திரு அண்ணாமலையில்

நீ ஓர் நாலவரை வருஷம் இருந்து பாடம் நடத்தினாய்.

அது சமயம் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸருடைய

அத்யந்த சீடனாகிய ஸ்ரீ விவேகானந்தா!

என்ற ஓர் துறவி! உன்னுடன் இருந்தார்.

அவர் ஆரம்பத்தில் உன் வழியைப் பின்பற்றி

உன்னுடன் இணைந்தே இருந்தார். அது சமயம்

ஓர் நாள் இரவு தம் ஸ்ரீ குருதேவரை எண்ணி

எண்ணி ஏங்கி உருகி அழுது கொண்டிருந்தார்.

(எல்லாம் நீ குருதேவா! எல்லாம் நீ குருதேவா!! எல்லாம் நீ குருதேவா!!!)

122

அதுசமயம்
அந்தர்யாமியானநீ அதை உணர்ந்து ஓர்
ஆனந்த சிரிப்புடன்; ஸ்ரீ பரமஹம்ஸருடைய
கையொப்பமாக
ஓர் துண்டுச்சீட்டு எழுதி,
உண்முகானந்தாவிடம் சிரித்துக் கொண்டே
கொடுத்து விட்டு நீ உன் யதாஸ்தானம் சென்றும்.
அச்சீட்டை கொடுக்கும் நிலையில் உன்னை

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ தேவராகவே

இச்சம்பவம் அத்துறவி
மாற்றினேம்.
அறியார். ஆனால் நீ உணர்வாய் இதுரஸ்யமாக
நடந்துமுடிந்தது.
{அச்சீட்டை அவனும் பத்திரமாக வைத்தானாயன்}
ஆனால் அத்துறவி உண்முகானந்தாவுக்கு
{அதுசமயம் அவன் மனம் பக்குவமாகவில்லை}

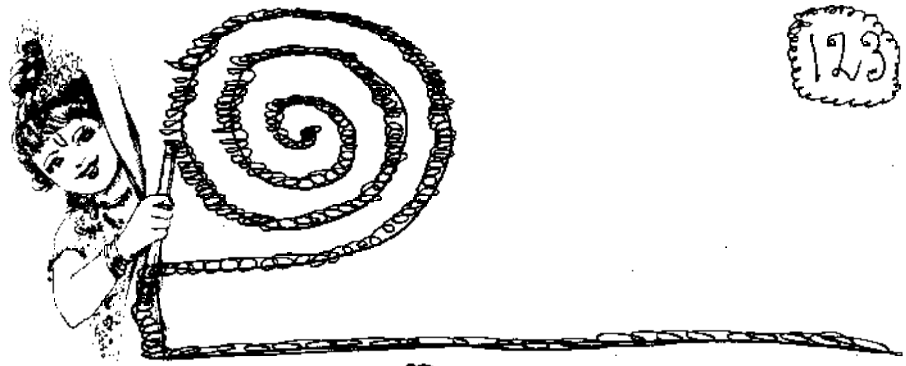

123

ஓர் ஆத்மதிருப்தி உண்டாயிற்று

அச்சீட்டின் வாசகமாவது?

“நீயும் அக்கிழவனை மறக்கவில்லை

அக்கிழவனும் உன்னை”

என்பதே அவ்வாசகமாகும்.

நூறவரை வருடிங்களுக்குமேல் நீ அங்கிருக்கமாட்டாய் என்பதை யாம் அறிவோம். நீயோ ஒன்றைப்பற்றி நேரகத்திரு என்னும் கொள்கை உடையவன். உன் வரும் காவ அன்பின் குடிலுக்கு! மங்கள ஆரத்திப்பாடல் ஒன்று எழுத திருவுள்ளம் பற்றினோம். அப்பாடலை துறவி டிண் முகானந்தா என்னும் புதுமையைக் கொண்டேயாம்

124

எழுதிமுடித்தோம். அப்பாடல் ஐந்து கருத்தை
அடிப்படையாகக் கொண்டும், முடிந்த முடிவில்

அத்வைதத்தை ஸ்திரப்படுத்தியும்

அமைந்த ஓர் பாடலாகும். எனக்கூறி மங்கள ஆரத்தி
பாடல் ஒன்றை
எமதய்யன் தந்தான்.

(1) ஹே குருதேவா! உம் திருவடியைத் தந்து,
எங்களைத் தடுத்தாட்கொண்ட தன்மையினால்,
உம் திருவடியில் பரிபூரண சரணாகதி செய்கிறோம்.

(2) ரூபநாமத் தெய்வங்களே எது உண்மையென தெரியாமல் தடுமாறி
அலைந்து கொண்டிருந்தோம். நீ தேடிய தெய்வம்
நீயே என ஸ்வய அனுபவத்தைத் தந்தாய். உபாயம் ஏது?

(3) நாமரூப பொய்யான உலகில் மெய் எது
எனஅறியாமல் காட்சியில் மயங்கி அலைந்து திரிந்தோம்.
சாட்சி பாவனையைத் தொடர்ந்து, காட்சியின் வீழ்ச்சியை
நாசம் செய்தாய்.

(4) மாமிசபிண்டமாகிய உடலே நாமென நம்பி
ஏமாந்து வாழ்ந்தோம். உடலே பொய்யென உணர்ந்து;
ஆனந்தவடிவான பிரம்மமே யாம். யாமே பிரம்மம்;
என சந்தேகமற உணர்ந்து கொண்டோம்.

(5) குருதேவா! உமது அளப்பரிய கருணையினால்
சொந்தபந்த பாசப்பற்றின் வேரை அறுத்தெறிந்தும்;
வினைகளைக் களைந்தெறிந்தும்; பிரம்மானந்தமாக இருக்கின்றோம்.
திருவடி சரணமய்யா! குருவடி சரணமய்யா!!
இதைத்தவிர வேறொன்றும் அறியோமையா!!!

முடிவு:- அன்பர்களும் பூஜ்யர்களே உம் திருவடியில்
சமர்ப்பணம் செய்து, யாம்! நீ! எல்லாம்! ஒன்றென உணர்ந்து

அதுவேயாம்! யாமே அது!!

என ஆகிவிட்டோம். இது சத்தியம்! சத்தியம்!! சத்தியம்!!!
என மங்கள ஆரத்திப்பாடல் நிறைவடைகிறது.

126

வேறு ஆஸ்ரமங்களிலும், மடங்களிலும், சாதனைக்
கூடங்களிலும், மங்கள ஆரத்திப் பாடல்கள் அனேகமும்,
விதவிதமாகவும், புதியன புதியனவாகவும் இயற்றிக் கொண்டு
பாடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் அன்பின் குடிலில் அப்படி யில்லை
அது அவர்களுக்குப் பொருந்தும்.
ஒன்றைப்பற்றி ஓரகத்திரு, எனை ஓர்மையிலும், உருக்கத்
கண்ணீர் பெருக்குடனும் பக்தியால் பிணைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.
ஓர் ஆச்சர்யம் என்னவென்றால்?
மூவர் வந்ததும், இது காவயமியந்தும்
மாறிமாறி பலபல விளக்கம் கொடுத்தது
இந்த ஏழை ரைபத்தியத்தை ஓர் புதுமை யெனை!

மூவர் வந்ததும்,
பலப்பல விளக்கம் (127)
தந்ததும், அப்பைத்
தியத்தை ஓர் பதுமை எனு
ஆக்கியநிலையில் ஓர்
குட்டி நாடகம் நடந்ததும்,
வெகுவிநோதமே. ஆச்சர்யமே. ஆனந்தமயமே.

ஆக்கியநிலையில்; **பேசா** மௌனமாக்கி,

ஓர் குட்டி நாடகம் நடத்தி; அன்பின் குடியின்

சேவைகளை கூறிய பாடம்.

இவைகளை உணர்த்திட; முடிவில், மூவரும், அனைவர்க்கும்

ஆத்மஞானுபவம்.

நீகண்டுவைப்பூரணம். ஆவதாக.

என ஆசி வழங்கிய நிலையில் அந்தர்தியானம் ஆயினர்.

இருப்பது ஒன்றே.

நடப்பது நவமே.

பாபா.

இதம் மூர்த்தியானது.

உ

மு...டி...வு...ரை

கண்ணனின் கருணையாகு.

செஞ்ஞானக் குழந்தை கண்ணா!

பாபாவின்! மழலைகளே!

உங்கள் பணிவின் அடக்கம் சகித்தல் ஏ பொறுத்தல் ஏ நலமேனை ஏற்றல் சாயியால்

உங்கள் லட்சியத்தை (ஜீவன் முக்தநிலையை) அடைவீர்கள் எனவாழ்த்தி) அடைந்துவிட்டீர்கள்

ஆசி வழங்குகிறோம்.

129

(1) உங்கள் வினைவிதி வசத்தால்
வரும் சோதனையையும்! வேதனையையும்!!
எல்லாம் நலமே என ஏற்பது தானே
"சாதனை" எனச் சொல்வர் சான்றோர்கள்.
வேறு ஏது??? அடங்கி உணரவும்.

(2) யாம் இந்த ஜீவர்களுக்கு எந்த கர்மாவும்
கொடுக்கவில்லை. பிரகிருதியே மாயாவே
கர்ம காரியங்களை ஒழுங்காகச் செய்து முடிக்கிறது.

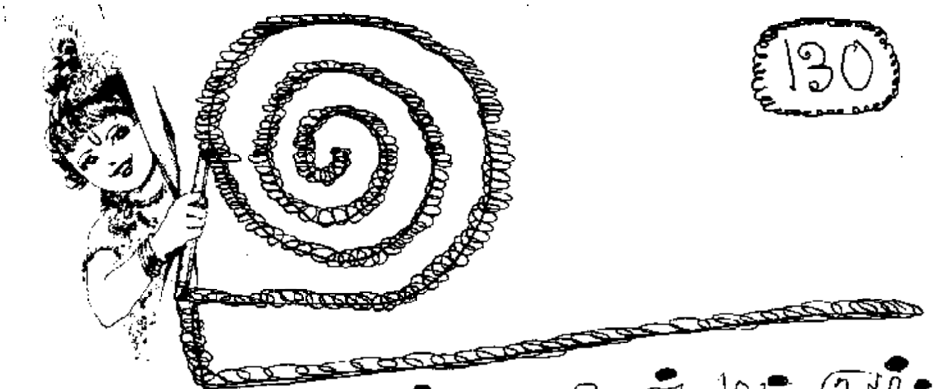

130

மனம் படைத்த மனிதன் மட்டுமே;
மனநோய் கவரப்பட்டு, நான் & எனை
திரை/ சிக்குண்டு, வினை & விதியால்
கரும அவஸ்தையுறுகிறான். நான் & எனைது!
விட்டால் போதும், இவன் ஆனந்த மயமே!!!

3 கொழந்தே! நாமரூப, ஜக ஜீவ தோற்றத்தை
சுவையின்றி (அசைவில்லாமல்)
பார்! கேள்! பேசு வாயாக.

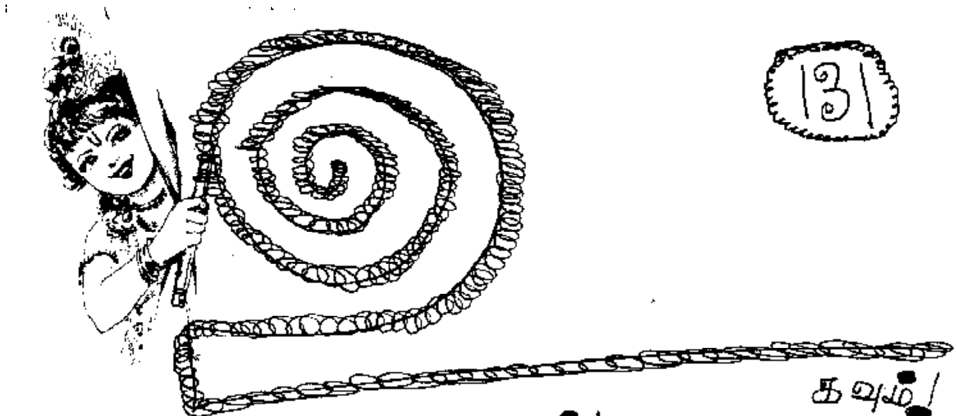

|31|

கவும்!

அதாவது :— பதுமைகளாகவும்! பொம்மலாட்டமா

காட்சிகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும், காணப் பழகு.

விகார விவகாரம் இல்லாமல்
சப்தங்களையும், ஓசைகளையும், கேட்கப் பழகு.

ஆத்திரம், அவசரம், வேததாபம், விரததாபம்,
டென்ஷன் எமோஷன், இல்லாமல் பேசப் பழகு.

மேலே கூறிய இந்த பழக்க வழக்கத்தில்;
(பேச்சு) (செய்கை)

உலகம்! அசை-வற்று! ஆசையற்று போகும்.

நீயும் ஸத்தாகவே (பரமாகவே) இருப்பாய் இதுவும் நியம்.

இங்கு உன் இருப்பை நீ! மட்டும் உணரலாம்.

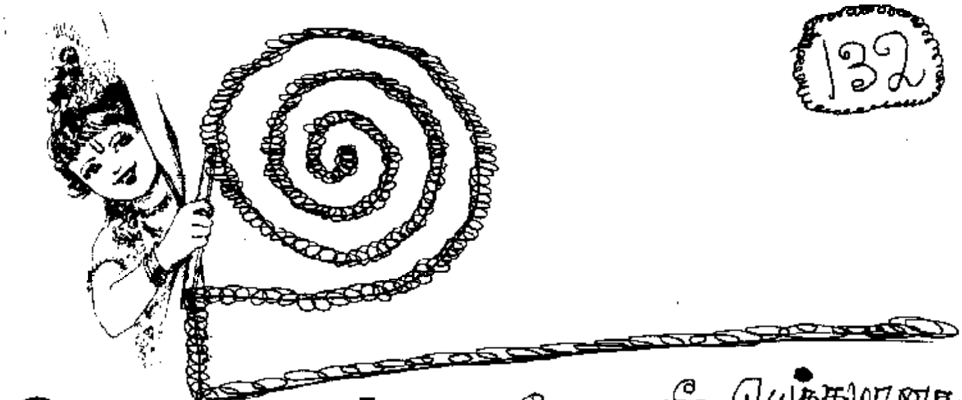

132

4 கொழந்தே! இந்த நாமரூப ஜகஜீவ ஐக்கமானது

திட்டமிட்ட காரியம் திட்டமிட்டபடியும்!!!

அந்தந்த அவரவர் விதிஹிதாச்சாரப்படியும்!!!

ஏதற்கும் எவர்க்கும் பாரபக்ஷ தோஷமில்லாமல்!!

ஒழுங்காகவும்; ஸ்ரீகடவுளின் கட்டுப்பாட்டு நியதியிலும்;

நடைபெறுகிறதென

உண்மையின் ஸாஸ்திரங்களும் ஆதிபரிமஹான்களும்

ஸ்வய அனுபவ வாசகங்களும் உறுதியாக

வரிவாக்காக! சொல்வதாலும்;

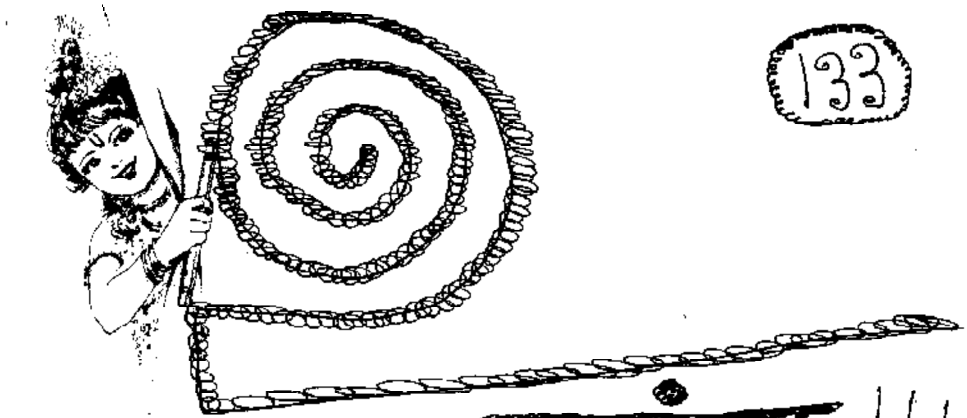

உனக்கு!!!

ஆத்திரம் ஏன்? அவசரம் ஏன்? வேகம் ஏன்?
விரோத குரோதம் ஏன்? வஞ்சக சூழ்ச்சி ஏன்?
பணம் பதவி வெறி ஏன்? போட்டி பொறாமை ஏன்?

ஓம் சாந்தி. சாந்தி. சாந்தி

பொறுமையாய் இரு. அமைதியாய் இரு.
எதையும் நன்மையே என ஏற்றுக் கொள். எதையும்
சகித்துக் கொள். வாழ்க்கை என்றால்
இப்படித்தான் இருக்கும் என தலை வணங்கு.
நீ உலகில் வாழ வந்தாயா? நீ உன்னைச் சாதிக்க வந்தாயா?
சாதிக்க வந்தவனை சகித்துக் கொள்.
இப்படி நீ தலை வணங்கி ஏற்றுக் கொண்டாயானால்,
இவ்வுலகம் உன்னை வணங்கும். உனக்கு ஆவன செய்யும்.
இது சத்தியம்! இது சத்தியம்!! இது சத்தியம்!!!

கணவன் மனைவியிலும், மனைவி கணவனாக முடியாது. அடிமை ஆண்டான் ஆவதும், பேதஉணர்ச்சி கெடாது. ஸ்ரீபகவான் பக்தனாவதும் (134)

ரூபநாமமும்! நாமரூபமும்! குண பேதம் நாசமாகா.

நாமரூபம் நாசமாகும்வரை,

ஸ்ரீபகவான்

(6) கணவன் & மனைவி பாவனையிலும்! ஆண்டான் & அடிமை பாவனையிலும்! ஸ்ரீபகவான் & பக்தன் பாவனையிலும்! உணர்வதை விட

தந்தை & குழந்தை பாவனையே!

இக்கலியிலும் மிக மிக, மிக மிக, உத்தமம் என்று அநுபவ ஸ்ரீமஹான்களால் கருதப்படுகிறதென்று உணர்க.

மற்றைய மூன்றிலும் சிவசிவ அபிப்பிராய பேதம் கருதப்படுகிறது என்று உணர்க.

காரணம்?

தந்தை & குழந்தை பாவனையால் மட்டும், குழந்தையானது சிவகாவ அநுபவத்தின் பின், தந்தை ஆக முடியும் என்பது ஸத்தியமே.

தந்தை & குழந்தை பாவனையால் மட்டுமே! 135

தந்தை குழந்தையாக முடியாது தான். ஆனால்? குழந்தையானது குணத்திலும், இருப்பு& இயக்கத்திலும் நின்றுக முடியும் கவனம் தேவை.

மற்றைய மூன்றிலும்; மனைவி கணவனாக முடியாது. அடிமை ஆண்டானாக முடியாது. கடவு பயிற்சி & முயற்சியின் பின் பக்தன், பகவான் ஆக முடியும். ஆனால்! குழந்தை, தந்தை ஆவது, என்பது; எந்தப் பயிற்சி முயற்சி இல்லாமலேயே இயல்பாகவே முடியுமென உணர்வால் உணர்த்த. இதன் காரணம்?

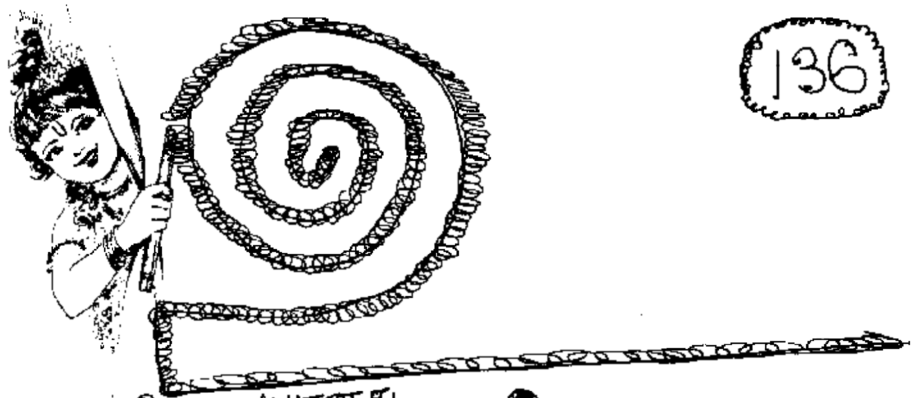

குழந்தை யானது தந்தையை!

நீயே கதியென சார்ந்திருந்தால்

மட்டும்! போதும் என அறிக.

மற்றும் மூன்று கருத்துக்களும் சற்று வேறுபடுத்தவா(ம்)

குழந்தை & தந்தை ஒன்றுமட்டும் எந்த பேதமும்

இல்லாமல்; அபேத திருஷ்டியில்; ஜீவ பேதம் களைந்து

ஜீவாத்மாவையும் / பரமாத்மாவையும் ஒன்றுபடுத்துவதாகும்.

இது ஒன்றே பரிபூரண சரணாகதியாகிய சர்வார்ப்பணமாகும்

சர்வார்ப்பணத்திற்கு உகந்த சாதனை இக்கலியில்

இல்லையென கூறி இதை நிறைவு செய்கிறேன்.

இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

ஸ்ரீ பாபா.

கண்ணன்.

ஓம் குறிப்பு!

ஸத்யத்தின் உண்மையின் ர... க... ஸ்... ய... ம்?

விசிஷ்டாத்துவைதமாகிய **தெய்வ** நிலையில் **கண்டு உணர்ந்தாலு(ம்)**

மனக்கண்ணால் கண்டு; அறிவுக்கண்ணால் உணர்ந்தாலும்; **அத்வைத** நிலையில் **பேரறிவால்** உணர்ந்தாலும்;

உ

இங்கு காணமுடியாது. சுவையென உணரலாம்

ஆத்மா (பிரசொரூபமாகிய பிரம்மம்)

ஒன்றே ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் ஸத்யம்

(பாத்திரமாகக்கண்டு, மனால்ன உணரலாம்)

மனமுக ஒளியாகக்

கண்டு உணரலாம்

அ..... தா...... வ......து

இது இதுவல்ல.
இது அதுவெனதும்
மறைமுக இருப்பு ஒளியாய்
நாமரூபத்தினுள் இருந்துகொண்டு
நாமரூப, ஜகஜீவ, பண்ட பாண்ட பதார்த்த
ஆவரண, சகல ஜக ஜீவ ஜடதுடபபாதிகள்
அண்ட பிண்ட
எல்லாவற்றையும் இருப்புடையதுவே
தோற்றியும் அது அதுதான் எனஉணர்ந்தியும்;
அது அதுவாக இருக்கிறது என்றோர்
இருப்பாட்டம் உடையதாக
இருக்கிறது என உணர்.
திரு பாபா.
இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

இயங்குகிறது.
துலங்குகிறது.
விளங்குகிறது.
அது மற்றொன்றுபோல்
பிரகாசிக்கிறது, என
அதி அதி ரகஸ்யமாக உணர வேண்டும்.

4

இதுவும் அதுவே.

மறைமுக ஒளி என ஏன் கூறுகிறார்கள் என்றால்?

கண்ணால் காணும்

சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, மின்னல், தீபசுடர்,

இவைகள் தான் ஒளி என எண்ண வேண்டாம்.

கண்ணால் காணும் ஜட கட படாதிகளும், மற்றும்

எல்லா நாமரூபங்களும்!

நாமத்தால் ரூபமும் ரூபத்தால் நாமமும்
விளங்குவதும், துலங்குவதும், இலங்குவதும்,

(இருப்பது அசைவது அறிவது இன்பதுன்பம் தோற்றுவது)

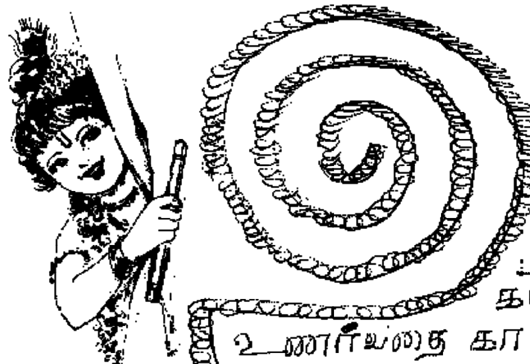

பாண்டங்க
ளாகக்கண்டால்
மண் தோற்றாது.
மண்ணாக உணர்ந்தால்
பாண்டங்கள் தோற்றாது.
காண்பதை உணர முடியாது.
உணர்வதை காண முடியாது.

இருப்புடையது

போல் தோற்றுவது

ஆன்மஒளி

என உணர வேண்டும்.

மண்ணைப் பாத்திர பாண்டங்கள் இருப்பதுபோல் தோற்றுவிக்கிறது ஞான உணர்க.

ஆன்மா

(மண்) தோற்றவில்லை.

பாத்திர பாண்டங்கள் (நாமரூபங்கள்) தோற்றுகின்றன.

நாமரூப

மயக்கம்நாசமறல்!

மட்டுமே ஆன்மா (மண்) பிரகாசிக்கும் ஞான உணர்க.

அவனே நாமமதவும் ஒருபோழ்.

பக்தர்களின் விசிஷ்டாத்துவைதத்தில் எங்கும் எதிலும் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீ பகவான் நிறைந்துள்ளான் என்ற நிலையை பெற்று விடலாம்.

6

தெம்பிக

பக்திக்கோ? பதமுக்திக்கோ?

முக்திக்கோ? பரமுக்திக்கோ? ஜீவன் முக்திக்கோ?

சாதனை செய்யும் சாதனையாளர்கள் கவனத்திற்கு

ஓர் சிறிய விண்ணப்பம்.

1

பக்தி :- ஸ்வாமி ஒருவனே! ஒருவன்! பொருளோ ஒருவன்! செயலே

ஏனா! நாம ரூப ஆக ஜீவ பாத்திர பாண் ___ பதார்த்த ஆவரண சகல தோற்றங்களையும் நிர்மூல சர்வார்ப்பணமாக விட்டு விடு. இதனை?

7

அதன்பின் தெய்வீகமும் உயர் பிறவியும் சாத்தியமாகும். கலியுகம் மனு மனிதனாகவ் தாழ்ச்சியான பிறவியும் உண்டு. பிற

பிறவாநிலை!

முடியாது.

நாமரூபம் நாசமாகும் / லௌகீகம் நாசமாகும்.

சொந்த பந்த பாசப் பிணைப்பு நாசமாகும். அனைத்து

குணதோஷங்களும் நாசமாகும். ஆவரணமயக்கமும்

விட்ஷேபதவத்தும் நாசமாகும். ஒட்டுமொத்தத்தில்

உலகம்செயல்!

முழுக்கும்

எங்கும், எதிலும், எல்லாவற்றிலும், (ஸ்ரீபகவானை)

தெய்வீகமாக!

உணர முடியும்.

(8)

உ

ஜீவன்முக்தியா
திய பரமார்த்
தீக நிலையை பெற்று
விட்டால் நம்
இருப்பை!
நாமே உணர்ந்த நிலையில்;

எல்லாம் பொம்மைகளாகவும் / பொம்ம
லாட்டமாகவும் காணவும் உணரவும் முடியும்.

உ

நாமரூப ஜகத்தில் ஏகபயம்! சர்வ
நாசமாகும்.

அதுவைத்தியம் / அதுவைத்தியம் / அதுவைத்தியம் !!!

(உ) முக்தி:- எல்லாம் ஒன்றே

இருப்பது ஒன்றே

அதுவே நாம் (ஒருமை)

அதுவே யாம் (ஒருமை)

நாம் என்றால் இறைவனும் நாமும் ஒன்றாக / இருத்தலும்.

யாம் என்றால் அதுவும் ,, ,, ,,

உ

அகண்டானந்த நிலையாய்,

9

ஏந்த விருப்பியும் ஏந்த பயிற்சியும், முயற்சியும்

இல்லாமல் நாம் நாமாய்!

யாமே எல்லாமாய்! இருக்கிறோம்.

யாம் யாமாகவே! " :

எமக்கு அன்னியமாய் எவரும் எதுவும் இல்லை.

எம்மறைமுக ஒளியாலேயே!

ஜட கட படாதிகளும், அண்டரண்ட பிரம்மாண்டங்களும், நாமரூப!

இருப்புடையது போல்! தோற்றுகிறது!

கோடானு கோடி கோள்களும், சூர்யசந்திராதிகளும்

அடங்கும். என,

அதாவது; (10)

யாமயாமாய்!

அகண்டப் பேரொளியாய்!

சர்வ சதா இருக்கமுடியும். இதுவந்நியம்.

ஆசையற்று! அசைவற்று!! பட்டமரம் குத்துக்கல் எனசர்வசதா

சும்மாவே! சுகமாகவே!!

பேரறிவுநிலையில் சர்வ சாட்சிபாவனையில்

அகண்டானந்தமாய்!

இருப்பதுவே ஜீவன்முக்தி! ஆகுமென

ஆதிபரம்ஞானிகளின் வாக்காகுமென

இதை பரிபூரண நிறைவு செய்கிறோம்.

பாபா.

இருப்பது ஒன்றே. நடப்பது நலமே.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!